

Institutet för arbetsmarknadspolitisk utvärdering (IFAU) är ett forskningsinstitut under Näringsdepartementet med säte i Uppsala. IFAU ska främja, stödja och genomföra: utvärdering av arbetsmarknadspolitiskt motiverade åtgärder, studier av arbetsmarknadens funktionssätt och utvärdering av effekterna på arbetsmarknaden av åtgärder inom utbildningsväsendet. Förutom forskning arbetar IFAU med att: sprida kunskap om institutets verksamhet genom publikationer, seminarier, kurser, workshops och konferenser; bygga upp ett bibliotek av svenska utvärderingsstudier; påverka datainsamling och göra data lättillgängliga för forskare runt om i landet.

IFAU delar även ut anslag till projekt som rör forskning inom dess verksamhetsområden. Det finns två fasta ansökstillfällen per år: den 1 april och den 1 november. Eftersom forskarna vid IFAU till övervägande del är nationalekonomer, ser vi gärna att forskare från andra discipliner ansöker om anslag.

IFAU leds av en generaldirektör. Vid möjligheten finns en traditionell styrelse bestående av en ordförande, institutets chef och åtta andra ledamöter. Styrelsen har bl a som uppgift att besluta över beviljandet av externa anslag samt ge synpunkter på verksamheten. Till institutet är även referensgrupper knutna där arbetsgivar- och arbetstagar sidan samt berörda departement och myndigheter finns representerade.

Postadress: Box 513, 751 20 Uppsala
Besöksadress: Kyrkogårdsgatan 6, Uppsala
Telefon: 018-471 70 70
Fax: 018-471 70 71
ifau@ifau.uu.se
www.ifau.se

IFAU har som policy att en uppsats, innan den publiceras i rapportserien, ska seminariebehandlas vid IFAU och minst ett annat akademiskt forum samt granskas av en extern och en intern disputerad forskare. Uppsatsen behöver dock inte ha genomgått sedvanlig granskning inför publicering i vetenskaplig tidskrift. Syftet med rapportserien är att ge den ekonomiska politiken och den ekonomisk-politiska diskussionen ett kunskapsunderlag.

Deltagarna i aktivitetsgarantin

av

Daniela Fröberg & Linus Lindqvist[¶]

2002-10-07

Sammanfattning

I aktivitetsgarantin ska en arbetssökande, som varit arbetslös en längre tid, få förstärkt stöd för att kunna komma tillbaka till den reguljära arbetsmarknaden. I denna rapport står aktivitetsgarantins deltagare i fokus. Tre delar av aktivitetsgarantin framstod som särskilt viktiga att undersöka: den individuella handlingsplanens ökade betydelse, de arbetssökandes tätare kontakter med arbetsförmedlingen och arbetet med att intensifiera deltagarnas arbetssökande. Kontakterna mellan deltagare och arbetsförmedlingen har emellertid i många fall inte varit täta och 39 % kände inte till att de hade en individuell handlingsplan. Deltagarna sökte inte heller så många arbeten vid undersökningstillfället och det var vanligare att de minskat sitt geografiska och yrkesmässiga sökområde sedan de börjat delta än att de vidgat det. Arbetsförmedlingen har uppmanat 21 % av deltagarna att utvidga sitt geografiska sökområde, medan 56 % uppmanats utvidga sitt yrkesmässiga sökområde.

[¶] Institutet för arbetsmarknadspolitisk utvärdering (IFAU), Box 513, 751 20 Uppsala. E-post: daniela.froberg@ifau.uu.se, tfn: 018-471 70 92, respektive linus.lindqvist@ifau.uu.se, tfn: 018-471 70 97. Tack till dem som bidragit med värdefulla kommentarer och hjälp under arbetets gång: Susanne Ackum Agell, Erika Ekström, Anders Forslund, Birgitta Hultåker (Skop) Martin Lundin, Harald Niklasson, Kristian Persson, Karin Svensson (Skop), Anders Åkerström, Björn Öckert och deltagarna vid seminarier vid IFAU den 6 juni 2002 och vid Näringsdepartementet den 18 juni 2002. Ett stort tack till de deltagare i aktivitetsgarantin som tagit sig tid att besvara IFAU:s frågor. Dessutom vill vi tacka Jan Eriksson och Anders Wellman vid Ams statistikenhet som levererat data.

Innehållsförteckning

1	Inledning.....	3
1.1	IFAU:s uppdrag.....	3
1.2	Vad motiverar en studie av deltagarna?	4
1.3	Vad vi undersöker och hur	4
1.4	Enkätstudien	5
1.5	Statistik från Arbetsmarknadsverket	6
2	Vilka är deltagarna?.....	6
2.1	Deltagarnas motivation.....	8
3	Aktivitetsgarantins innehåll enligt deltagarna	10
3.1	Arbetsförmedlingens service	10
3.2	Vilka aktiviteter tar man del av?	18
3.3	Arbetsökandet	23
3.4	Intresset för längre studier	35
3.5	Deltagarnas bedömning av aktivitetsgarantin?.....	36
4	Hur många lämnar aktivitetsgarantin och varför?	39
4.1	Utflöde och inflöde.....	39
4.2	De som lämnar programmet inom ett år	40
5	Sammanfattande slutsatser.....	43
5.1	Vilka är deltagarna?.....	44
5.2	Aktivitetsgarantins innehåll.....	44
5.2.1	Aktiviteterna och kontakten med arbetsförmedlingen	44
5.2.2	Arbetsökandet.....	45
5.2.3	Vad tycker deltagarna om aktivitetsgarantin.....	45
5.3	Utflödet.....	46
5.4	Slutord	46
6	Referenser.....	47
	Appendix Enkätundersökningen	49

1 Inledning

För att personer som varit utan arbete under en längre tid ska hjälpas tillbaka till arbetsmarknaden infördes aktivitetsgarantin i augusti 2000. Deltagarna i detta arbetsmarknadspolitiska program ska få förstärkt stöd från den offentliga arbetsförmedlingen så länge det är arbetsmarknadspolitiskt motiverat: de ska göra upp en individuell handlingsplan tillsammans med en handledare och de kan ta del av all den service som arbetsförmedlingen erbjuder. Samtidigt innebär aktivitetsgarantin en starkare kontroll av vad de arbetssökande gör med sin tid eftersom de ska delta på heltid. Målgruppen är personer som varit, eller riskerar att bli, inskrivna som arbetssökande vid arbetsförmedlingen i två år eller mer. Även personer som har förbrukat sina a-kassedagar ska, om arbetsförmedlingen bedömer att de behöver ta del av aktivitetsgarantin, erbjudas en plats. Det finns tre sätt att lämna aktivitetsgarantin: genom att få ett reguljärt arbete¹ som varar minst sex månader, börja studera eller på grund av att deltagandet inte bedöms vara arbetsmarknadspolitiskt motiverat. Det finns följaktligen ingen tidsbegränsning för hur länge en arbetssökande kan delta (Proposition 1999/2000:98; proposition 1999/2000:139).

1.1 IFAU:s uppdrag

IFAU har fått i uppdrag av regeringen att följa upp och utvärdera effekterna av aktivitetsgarantin (Regeringen 2001). Denna rapport utgör den andra delen av uppdraget. Under 2001 undersöktes AMV:s arbete med att tillämpa och genomföra aktivitetsgarantin (Fröberg & Persson 2002). I denna andra delrapport riktas uppmärksamheten istället mot deltagarna i programmet. Vi undersöker individkaraktäristika som kön, ålder, utbildningsbakgrund m m; vad deltagarna gjort under tiden i aktivitetsgarantin; samt deras inställning till programmet och AMV:s prestationer. Även hur många deltagare som lämnat programmet och varför kommer att studeras. Sammanfattningsvis försöker vi belysa en rad aspekter av aktivitetsgarantins *utfall* – främst med deltagarnas egna bedömningar som grund.

I regeringsuppdraget ingick också att IFAU skulle göra en bedömning av möjligheterna att utvärdera aktivitetsgarantins individeffekter och att, i före-

¹ Som reguljärt arbete räknas, förutom osubventionerat arbete, även de subventionerade anställningsformer som kan erbjudas av AMV, undantaget anställning med *särskilt* anställningsstöd.

kommande fall, genomföra en sådan utvärdering.² I nuläget ser IFAU tyvärr inga möjligheter att på ett adekvat sätt genomföra en sådan studie.³

1.2 Vad motiverar en studie av deltagarna?

Vad motiverar en uppföljning av deltagarna i aktivitetsgarantin? En deltagaruppföljning kan, för det första, ses som en avslutande del i en uppföljning av genomförandet: den ger en bild av den verksamhet som förvaltningen presterat ur deltagarnas synvinkel. För det andra innebär den en studie av programmets utfall.

Med aktivitetsgarantins *utfall* menar vi i denna rapport en rad saker. Ett utfall är vilka deltagare som anvisats till programmet och ett annat vilka aktiviteter dessa personer tagit del av. Deltagarnas reaktion på aktivitetsgarantin – t ex i form av ökad eller minskad intensitet i arbetssökandet – kan betraktas som ett tredje utfall. Ett fjärde utfall är vad deltagarna gör en viss tid efter inskrivning i aktivitetsgarantin: hur många arbetar, studerar respektive är kvar i programmet.

Denna rapport säger däremot inget om aktivitetsgarantins individeffekter. För det krävs en ekonometrisk analys där utfallet för deltagarna jämförs med utfallet för personer med likartade förutsättningar som inte deltagit i aktivitetsgarantin. Hur deltagarna reagerar på programmet och hur de uppfattar innehållet kan emellertid i förlängningen ha betydelse för vilken effekt aktivitetsgarantin har på deras möjligheter att få ett reguljärt arbete.

1.3 Vad vi undersöker och hur

Syftet med denna rapport är att följa upp aktivitetsgarantin ur ett deltagarperspektiv. Huvudsakligen besvaras fyra frågor:

- i. Vilka är deltagarna?
- ii. Vad gör de under tiden i aktivitetsgarantin?
- iii. Vad anser de om de aktiviteter de tagit del av?
- iv. Hur ser flödet ut ur programmet ut?

² För en utförligare beskrivning av vad som menas med uppföljning och utvärdering se Hemström & Martinson 2002.

³ Detta hänger främst samman med svårigheterna att finna en lämplig jämförelsegrupp av långtidsinskrivna som inte deltagit i aktivitetsgarantin.

För att beskriva vilka deltagarna är studerar vi bakgrundskaraktärstika som exempelvis kön, ålder och utbildningsbakgrund. Samtliga personer som vid något tillfälle deltagit i aktivitetsgarantin är med i analysen. Det innebär att vi kan jämföra erfarenheter gjorda av deltagare som deltagit olika länge i programmet.

I rapportens andra del vänder vi uppmärksamheten mot vad deltagarna gjort under tiden i aktivitetsgarantin och hur de uppfattat programmet. Aktivitetsgarantin är ett ram- eller paraplyprogram som – förutom intensivare handledning – kan innehålla alla de övriga arbetsmarknadspolitiska programmen.⁴ På många arbetsförmedlingar innehåller programmet även gruppaktiviteter som t ex organiserat arbetssökande (Fröberg & Persson 2002). Information om vad deltagarna har gjort hämtar vi från två källor: Den ena är den enkät som riktats till ett urval deltagare. I enkäten får vi också information om deltagarnas uppfattningar om och bedömningar av aktivitetsgarantin. Den andra är registerdata från AMV:s händelsedatabas (Händel) där det bl a finns registrerat vilka program de arbetssökande tar del av, när de deltar och hur länge.

I den tredje och avslutande delen av rapporten beskriver vi hur många som lämnat programmet och varför: Hur många deltagare har lämnat aktivitetsgarantin till arbete respektive studier? Hur många är inte längre inskrivna vid arbetsförmedlingen av andra orsaker och hur många är fortfarande kvar i aktivitetsgarantin efter en viss tid? Alla som deltagit i aktivitetsgarantin någon gång mellan första augusti 2000 och femtonde april 2002 studeras.

Rapporten disponeras huvudsakligen efter de fyra frågor som vi söker besvara. I *avsnitt 2* undersöks vilka deltagarna är, medan vi i *avsnitt 3* redogör för vad deltagarna gör i aktivitetsgarantin, beskriver deras arbetssökande samt vad de tycker om programmet. Hur många som lämnar aktivitetsgarantin studeras i *avsnitt 4*. De viktigaste resultaten sammanfattas i *avsnitt 5*.

1.4 Enkätstudien

I februari 2002 deltog ca 36 000 personer i aktivitetsgarantin; totalt hade ungefär 57 500 arbetssökande deltagit sedan starten av programmet den första augusti 2000 till och med den 15 april 2002. Den enkätundersökning som vi ge-

⁴ De konjunkturprogram som kan erbjudas deltagarna av aktivitetsgarantin av AMV är: Aktiviteter inom vägledning och platsförmedling, Anställningsstöd, Arbetstlivsinriktad rehabilitering, Arbetsmarknadsutbildning, Arbetspraktik, Datortek, Förberedande utbildningar, Projekt med arbetsmarknadspolitisk inriktning, Start av näringsverksamhet och Ungdomsgaranti. För arbetshandikappade finns dessutom programmen Lönebidrag och Offentligt skyddat arbete (LEDA).

nomfört riktades till ett urval av 5 000 personer som deltog i programmet den 15 februari 2002. Antalet potentiella svarande minskade till 4 947⁵. Av dessa besvarade 3 738 personer enkäten vilket ger en svarsfrekvens på 76 %. För mer information om urval och bortfall se *Appendix*. Enkätundersökningen genomfördes som telefonintervjuer. Intervjuerna utfördes av Skandinavisk Opinion ab (SKOP) under april 2002. IFAU har utarbetat de frågor som ställdes⁶ samt genomfört analys och bearbetning av enkätsvaren.

Enkäten ger en bild av hur aktivitetsgarantin uppfattades av dem som deltog den 15 februari 2002. Olika deltagare hade då deltagit olika länge, vilket innebär att vi kan analysera de olika frågeställningarna för personer som befinner sig i olika faser av aktivitetsgarantin. Vårt sätt att göra urvalet innebär emellertid att de som deltagit länge i aktivitetsgarantin kommer att vara överrepresenterade i förhållande till alla som någon gång deltagit; inga personer som lämnat programmet efter en period av deltagande finns med i urvalet. Därför kan vi inte generalisera resultaten till att gälla för *alla* som någon gång deltagit.

1.5 Statistik från Arbetsmarknadsverket

I rapporten använder vi oss av registerdata från AMV. Uppgifter om samtliga individer som söker arbete genom den offentliga arbetsförmedlingen registreras i AMV:s databaser. Informationen sammanställs i Händel av Arbetsmarknadsstyrelsen (Ams). Bland annat registreras uppgifter om hur länge de arbetssökande varit inskrivna vid förmedlingen, vilka typer av program de inskrivna deltar i, samt uppgifter om individernas kön, ålder och utbildningsnivå. Vi använder uppgifter från Händel för att beskriva vilka deltagarna är och vad de gör under sin tid i aktivitetsgarantin. I vissa fall kopplas uppgifter från Händel samman med svaren i enkätundersökningen.

2 Vilka är deltagarna?

Vilka är det som deltar i aktivitetsgarantin? Vad skiljer dem från andra arbetssökande som är inskrivna vid arbetsförmedlingen? Hur ser deras motivation att delta ut? Vi försöker besvara dessa frågor framför allt genom att använda oss

⁵ De som sade sig inte ha deltagit och de som hade avlidit har uteslutits.

⁶ SKOP ab har assisterat vid formuleringen av frågorna.

av information från AMV: s databas Händel. En del av beskrivningen kommer emellertid att grunda sig på information som inhämtats genom deltagarenkäten.

I *tabell 1* redovisas andelen kvinnor, utbildningsnivå och åldersfördelning för samtliga personer som någon gång skrivits in i aktivitetsgarantin. En jämförelse görs med *övriga inskrivna* vid arbetsförmedlingen.

Tabell 1: Deltagarna i aktivitetsgarantin enligt Händel

	<i>Deltagare i aktivitetsgarantin inskrivna under 2000</i>	<i>Deltagare i aktivitetsgarantin inskrivna under 2002</i>	<i>Samtliga deltagare i aktivitetsgarantin</i>	<i>Övriga inskrivna</i>
Andel kvinnor	42 %	46 %	44 %	53 %
Andel arbetshandikappade*	23 %	18 %	22 %	11 %
Andel med utomnordiskt medborgarskap	9 %	9 %	9 %	8 %
Andel med högst grundskoleutbildning	37 %	32 %	36 %	26 %
Andel med högst gymnasieutbildning	47 %	51 %	49 %	53 %
Andel med eftergymnasial utbildning	16 %	17 %	16 %	21 %
Genomsnittlig ålder	48 år	43 år	46 år	37 år

* Under senaste inskrivningsperioden

Andelen kvinnor är lägre i aktivitetsgarantin jämfört med bland övriga inskrivna vid arbetsförmedlingen. Deltagarna har dessutom en genomsnittligt lägre utbildningsnivå och en större andel har någon form av arbetshandikapp. Medelåldern är betydligt högre för deltagarna: Majoriteten (56 %) av samtliga som deltagit eller deltar i aktivitetsgarantin är 45 år eller äldre. Eftersom aktivitetsgarantin riktar sig till dem som är, eller riskerar att bli, långtidsinskrivna är det inte oväntat att deltagarna i de tre sistnämnda hänseendena har egenskaper som i andra studier visat sig försvåra möjligheten att få ett reguljärt arbete.

Tabell 2: Procentuell fördelning efter deltagandetid i aktivitetsgarantin för samtliga deltagare den 15 april 2002:

<i>Samtliga deltagare i aktivitetsgarantin den 15 april 2002</i>	
Augusti – december 2000	39 %
Januari – juni 2001	27 %
Juli – december 2001	26 %
Januari 2002 –	8 %
Totalt	100 %

Knappt 40 % av deltagarna den 15 april 2002 anvisades till aktivitetsgarantin under perioden augusti – december 2000, medan 8 % började delta under perioden januari – 15 april, 2002. Att många av deltagarna deltagit en längre tid understryker det faktum att det är personer med stora problem att ta sig ut på den reguljära arbetsmarknaden som återfinns i aktivitetsgarantin.

2.1 Deltagarnas motivation

I det här avsnittet analyserar vi enkätfrågor om deltagarnas motivation att delta i aktivitetsgarantin. Motivationens art och styrka kan tänkas ha betydelse för vilket resultat arbetsförmedlingarnas arbete får. Det tar troligen längre tid och kräver mer resurser att försöka hjälpa en person som inte vill ha någon hjälp av det slag som erbjuds.

Om man är motiverad att delta i programmet eller inte kan tänkas bero på ett antal faktorer: För det första kan motivationen bero på hur man värderar den hjälp man får från arbetsförmedlingen –t ex om man tror att de insatser man tar del av kan leda till att man får ett arbete. För det andra kan man känna sig motiverad att delta eftersom man inte ser någon annan möjlighet att försörja sig. Vi har därför ställt två frågor angående motivationen att delta. Den första frågan rör motivationens styrka oavsett vad som ligger bakom den. Den andra frågan är avsedd att belysa hur stor andel som är motiverade att delta i aktivitetsgarantin som ett sätt att klara sin försörjning.

Tabell 3: Hur motiverad är du att delta i aktivitetsgarantin?

	<i>Andel</i>
Mycket motiverad	28 %
Ganska motiverad	35 %
Bara litet motiverad	18 %
Inte alls motiverad	19 %
Totalt	100 % (3712)

Som framgår av *tabell 3* är en majoritet, 63 %, av de tillfrågade *ganska* eller *mycket motiverade* att delta i aktivitetsgarantin. Närmare en femtedel är *inte alls* motiverade.

Av *tabell 1* i Fröberg & Lindqvist (2002) framgår att motivationen att delta i programmet är lägre bland de deltagare som deltagit en längre tid.

I *tabell 4* redovisas hur stor andel av deltagarna som är motiverade att delta även om det inte vore kopplat till deras försörjning.

Tabell 4: Om det inte vore kopplat till din försörjning att delta i aktivitetsgarantin – skulle du då välja att delta?

	<i>Andel</i>
Ja	44 %
Nej	56 %
Totalt	100 % (3701)

Lite drygt hälften av dem som besvarat enkäten skulle *inte* delta i aktivitetsgarantin om programdeltagandet vore frikopplat från deras försörjning. Försörjningsaspekten kan alltså förklara en del av motivationen att delta. Det är också tydligt att de som *inte alls är motiverade* att delta i högre grad skulle välja att *inte* delta om programdeltagandet vore frikopplat från deras försörjning – 90 % av dem svarar *nej*. Andelen som skulle välja att delta i vilket fall växer sedan med graden av motivation, se Fröberg & Lindqvist (2002), *tabell 2-5*: bland dem som är *mycket motiverade* att delta svarar t ex 70 % ja.

De som börjat delta under 2000 skulle delta i lägre utsträckning om det inte vore ett sätt för dem att klara sin försörjning, se Fröberg & Lindqvist (2002), *tabell 6*

Vi har sett att en majoritet av deltagarna säger sig vara *ganska* eller *mycket motiverade* att delta i aktivitetsgarantin. Men hur påverkas motivationen av de arbetssökandes ålder?

Tabell 5: Motivation att delta i aktivitetsgarantin efter ålder

	Ålder					Samtliga
	-24 år	25-34 år	35-44 år	45-54 år	55- år	
Mycket motiverad	35 %	28 %	32 %	28 %	25 %	28 %
Ganska motiverad	35 %	39 %	35 %	34 %	35 %	35 %
Bara lite motiverad	17 %	19 %	17 %	18 %	19 %	18 %
Inte alls motiverad	13 %	14 %	16 %	20 %	21 %	19 %
Totalt	100 %	100 %	100 %	100 %	100 %	100 %

Motivationen att delta i aktivitetsgarantin avtar i de högre åldersgrupperna. En förklaring till att motivationen är lägre bland äldre deltagare kan exempelvis vara att äldre individer bedömer att sannolikheten för dem att få ett arbete är lägre.

3 Aktivitetsgarantins innehåll enligt deltagarna

Ett sätt att få en bild av vad aktivitetsgarantin innebär i praktiken är att fråga dem som deltar om vilka aktiviteter de tagit del av under sin tid i programmet. Då får vi också veta vad det är som de gör en värdering av när de får en möjlighet att "sätta betyg" på aktivitetsgarantin; se *avsnitt 3.5*. Avstampet för vår undersökning av aktivitetsgarantins innehåll tas emellertid i den service deltagarna fått av sin handledare på arbetsförmedlingen.

3.1 Arbetsförmedlingens service

I detta avsnitt presenterar vi frågor som rör deltagarnas samräde med handledarna på förmedlingen. Vad anser deltagarna om den information handledarna

gett dem? Vad säger deltagarna om sin individuella handlingsplan och arbetet med att ta fram den? Hur fungerar kontakterna mellan deltagarna och deras handledare?

Tabell 6: Vad anser du om den information du fick om aktivitetsgarantin inför och i samband med att du började delta?

	<i>Andel</i>
Mycket bra	12 %
Ganska bra	48 %
Ganska dålig	23 %
Mycket dålig	17 %
Totalt	100 % (3713)

De flesta deltagarna anser att den information de fick om aktivitetsgarantin inför och i samband med att de började delta var *ganska* eller *mycket bra*. Två femtedelar anser emellertid att informationen var *ganska* eller *mycket dålig*. Arbetsförmedlarna ansåg hösten 2001 att informationen om vad aktivitetsgarantin skulle innehålla ibland varit bristfällig; exempelvis efterfrågade vissa tydlig information att ge till deltagarna om vad aktivitetsgarantin innebär för dem (Fröberg & Persson 2002). Deltagare som började 2002 ger i allmänhet informationen ett bättre betyg än de som började under 2001 eller tidigare (Fröberg & Lindqvist 2002). Av Lundin (2001) framgår att det inte är ovanligt att informationen om insatser förbättrats med tiden.

Nästan hälften av deltagarna, 47 %, träffar sin/sina handledare *mer sällan än en gång i månaden* eller *aldrig*, se *tabell 7*. Ungefär 26 % säger sig ha kontakt med sin/sina handledare oftare än en gång i månaden. Många arbetsförmedlingar arbetar efter en grundmodell för verksamheten i aktivitetsgarantin, som innebär att man inleder med handledning i grupp på förmedlingen för att sedan slussa ut deltagarna i de övriga programmen eller andra aktiviteter (Fröberg & Persson 2002). Om man arbetar på ett sådant sätt förefaller det rimligt att kontakterna med handledarna är tätare i början av tiden i aktivitetsgarantin.

Tabell 7: Hur ofta brukar du träffa din/dina handledare på arbetsförmedlingen?

	<i>Andel</i>
Flera gånger i veckan	5 %
En gång i veckan	11 %
Ungefär varannan vecka	10 %
Ungefär en gång i månaden	27 %
Mer sällan eller aldrig	47 %
Totalt	100 % (3731)

Det är också vanligare att de som deltagit länge har en mycket sporadisk kontakt med sin handledare. Om vi bryter ned svaren med avseende på när de arbetssökande började delta ser vi att 52 % av dem som började delta 2000 menar att de träffar sin/sina handledare mer sällan än en gång i månaden. Motsvarande andel bland dem som började under år 2002 är 36 %. Att 36 % träffar sin handledare mer sällan en gång per månad kan vara ett tecken på brister i arbetsförmedlingens handledning. De som börjat i aktivitetsgarantin under 2002 kunde ju som längst ha deltagit i fyra månader när enkätundersökningen genomfördes.

Tabell 8: Senaste sökandekategori för dem som angivit att de träffar sin handledare mer sällan än en gång i månaden eller aldrig i jämförelse med de som angivit att de träffar sin handledare minst en gång i veckan.

Senaste sökandekategori	<i>Mer sällan än en gång i månaden eller aldrig</i>	<i>Minst en gång i veckan</i>
Övriga inskrivna	2 %	2 %
Tillfälligt arbete	2 %	2 %
Ombytessökande	3 %	4 %
Lönebidrag	3 %	1 %
Förstärkt anställningsstöd (2-årsinskrivna)	3 %	3 %
Särskilt anställningsstöd	8 %	1 %
Förstärkt anställningsstöd (4-årsinskrivna)	5 %	2 %
Arbetspraktik	20 %	9 %
Arbete, vägledning, platsför- medling ⁷	32 %	56 %
AMU	4 %	3 %
Förberedande utbildning	7 %	8 %
Övriga	11 %	10 %
Totalt	100 % (1759)	100 % (584)

Kontaktfrekvensen påverkas troligen av den aktivitet som den arbetssökande för tillfället deltar i. Deltagande i arbetsmarknadspolitiska program, som de olika anställningsstöden, leder troligen till färre kontakter mellan deltagare och handledare. Deltagarna befinner sig då på en arbetsplats och en sex månader

⁷ Arbete, vägledning, platsförmedling (AVP) kan beteckna ett flertal olika aktiviteter, t ex jobb-sökaraktiviteter eller aktiviteter som anordnas av arbetsförmedlingens samverkanspartners. De som deltar i AVP är ofta personer som nyligen börjat delta eller personer som deltagit en mycket lång tid.

lång anställning med anställningsstöd innebär att individen kan lämna aktivitetsgarantin, eftersom tiden i anställningsstöd likställs med reguljärt arbete.⁸

En knapp femtedel av dem som säger att de träffar sin handledare *mer sällan än en gång i månaden* hade någon form av subventionerad anställning, se *tabell 8*. Det är aktiviteter som av naturliga skäl innebär en mindre tät kontakt med handledaren på förmedlingen: personerna ifråga befinner sig då på en arbetsplats. Motsvarande siffra för dem som träffat sin handledare minst en gång i veckan är 7 %. Till viss del kan den sporadiska kontakten följaktligen förklaras av vilken sorts aktivitet som de arbetssökande tar del av. För en relativt stor andel av dem som träffat sin handledare sällan kan, enligt vår bedömning, inte arten av aktivitet förklara den sporadiska kontakten.

När man träffas, hur fungerar väl kontakten med handledaren på arbetsförmedlingen?

Tabell 9: Hur fungerar kontakten mellan dig och din/dina handledare?

	<i>Andel</i>
Mycket bra	49 %
Ganska bra	35 %
Ganska dåligt	9 %
Mycket dåligt	7 %
Totalt	100 % (3709)

Deltagarnas omdöme om sina kontakter med handledarna är överlag positiva; 84 % anser att de fungerar *ganska* eller *mycket bra*. Kontakterna mellan deltagare och handledare är alltså inte tät men de fungerar, enligt deltagarna, överlag bra.

Nästa steg i undersökningen av arbetsförmedlingens service är att titta närmare på arbetet med de individuella handlingsplanerna. Handlingsplanerna är bl a till för att den arbetssökande ska veta vilka regler som gäller. Den arbetslö-

⁸ En sorts anställningsstöd, den som innebär högst grad av subvention, kvalificerar emellertid inte till en ny period med arbetslöshetsersättning; det särskilda anställningsstödet. Det särskilda anställningsstödet kan ges till personer som fyllt 57 år som deltagit tre månader i aktivitetsgarantin (Proposition 1999/2000:98). En reguljär anställning som varar sex månader kvalificerar också för en ny period med arbetslöshetsersättning

se ska t ex vara medveten om följderna av ett visst beteende och känna till vad som kommer att hända om något inträffar. I planen ska det också definieras vad som är lämpligt arbete samt inom vilka geografiska och yrkesmässiga områden som individen ska söka arbete. Dessutom ska det framgå vilka utbildningsbehov den arbetssökande har (Proposition 1999/2000:139). Vad säger då deltagarna om den individuella handlingsplanen

Tabell 10: Har du en individuell handlingsplan, som beskriver hur du ska gå tillväga och vilka aktiviteter du ska ta del av för att få ett arbete?

	<i>Andel</i>
Ja	61 %
Nej	39 %
Totalt	100 % (3729)

Nästan 40 % av deltagarna säger att de saknar individuell handlingsplan. Med tanke på handlingsplanernas vikt inom aktivitetsgarantin är detta ett problem. För att handlingsplanen ska fylla sin funktion måste den enskilda deltagaren känna till dess existens *och* innehåll.

Något fler känner till att de har en handlingsplan bland dem som börjat delta vid en senare tidpunkt. Bland dem som börjat delta under 2002 känner 65 % till att de har en handlingsplan, medan motsvarande andel bland dem som började delta under 2000 eller 2001 är ungefär 60 %. Denna skillnad skulle kunna bero på att arbetet med handlingsplanen är intensivast under inledningsskedet, men även på att arbetsförmedlarna med tiden blivit bättre på att arbeta med handlingsplaner.

Ams genomförde under första halvåret 2002 två enkätundersökningar riktade till arbetssökande – öppet arbetslösa eller programdeltagare – som varit inskrivna vid arbetsförmedlingen i minst tre månader.⁹ Man frågade om de arbetssökande hade utarbetat en handlingsplan tillsammans med sin arbetsförmedlare. Bland dem som svarade under första kvartalet respektive andra kvartalet 2002 hade 64 % respektive 67 % en utarbetad handlingsplan (Ams 2002a; 2002b).

⁹ Dock ej personer med subventionerad anställning som lönebidrag, offentligt skyddat arbete eller något av anställningsstöden.

Den individuella handlingsplanen ska utarbetas gemensamt av deltagaren och handledaren på arbetsförmedlingen. Att deltagaren aktivt ska bidra till arbetet med sin egen handlingsplan är ett sätt att förankra innehållet i planen. Vid 86 % av arbetsförmedlingarna menade handledarna hösten 2001 att de *i stor utsträckning* utarbetade handlingsplanerna tillsammans med deltagarna (Fröberg & Persson 2002). Men vad säger de deltagare som känner till att de har en individuell handlingsplan?

Tabell 11: Vem har utarbetat din individuella handlingsplan?

	<i>Andel</i>
Jag har själv utarbetat den och fått den godkänd av arbetsförmedlingen	19 %
Min handledare på arbetsförmedlingen har utarbetat den och jag har godkänt den	13 %
Jag och min handledare på arbetsförmedlingen har utarbetat den tillsammans	65 %
Jag har utarbetat den tillsammans med någon annan, t ex en utbildningsanordnare	2 %
Någon annan, t ex en utbildningsanordnare, har utarbetat den utan min medverkan.	1 %
Totalt	100 % (2252)

Det stora flertalet – 65 % av dem som vet att de har en individuell handlingsplan – angav att de utarbetat sin individuella handlingsplan tillsammans med sin handledare. Nästan en femtedel har varit ännu aktivare och själva utarbetat sin handlingsplan för att sedan få den godkänd av handledaren. Det verkar däremot inte vara vanligt att någon utanför arbetsförmedlingen varit inblandad i framtagandet av handlingsplanerna – åtminstone inte i de fall där deltagarna vet att de har en handlingsplan.

Den individuella handlingsplanen ska, som tidigare nämnts, vara en beskrivning av deltagarnas väg mot ett arbete. Att utarbeta en sådan plan bör följaktligen vara till nytta för deltagarna. I vilken utsträckning upplever de sig ha haft nytta av sin handlingsplan?

Tabell 12: Hur stor nytta har du haft av själva arbetet med att utarbeta din individuella handlingsplan?

	<i>Andel</i>
Mycket stor nytta	19 %
Ganska stor nytta	32 %
Bara liten nytta	27 %
Ingen nytta alls	22 %
Totalt	100 % (2243)

Hälften av dem som säger att de har en individuell handlingsplan anser sig ha haft *mycket* eller *ganska stor nytta* av arbetet med den. En dryg femtedel säger emellertid att de *inte haft någon nytta alls* av utarbetandet av planen. I Ams sökandeundersökning anser 74 % av dem som säger sig ha en handlingsplan att den är ett bra stöd (Ams 2002a). Om vi jämför med andelen deltagare som säger sig ha haft någon nytta av arbetet med sin handlingsplan, 78 %, är skillnaden liten.¹⁰ Ams population består visserligen av fler arbetssökande med kortare inskrivningstider, men det är likvärdigt ett urval efter samma principer som urvalet i denna studie, vilket gör grupperna jämförbara.

Det är de som varit mest aktiva under utarbetandet av handlingsplanerna som upplever att arbetet varit mest värdefullt. En dryg fjärdedel av dessa upplever att de haft *mycket stor nytta* av sin individuella handlingsplan. Bland dem som fått sin handlingsplan utarbetad av en extern aktör är det däremot ingen som haft *mycket stor nytta* av arbetet med handlingsplanen.

Det finns också en viss skillnad i hur man svarat beroende på när man skrevs in i aktivitetsgarantin. Bland dem som börjat delta under 2002 tycker 26 % att de haft *mycket stor nytta* av arbetet med den individuella handlingsplanen. Motsvarande andel bland dem som började 2000 är 14 %. Det kan, som vi tidigare nämnt, bero på att man med tiden blivit bättre på att arbeta med handlingsplaner inom aktivitetsgarantin. En annan tänkbar anledning kan vara att de som nyligen börjat delta förväntar sig att ha stor nytta av handlingsplanen. Efter en tid i aktivitetsgarantin, då man följt sin plan utan att ha kommit närmare arbetsmarknaden värderar man av naturliga skäl planen lägre.

¹⁰ Svartalternativen är i Sökandeundersökningen: Ja; ja, ganska; nej, knappast; nej, inte alls. Skälsteget är fyra precis som i IFAU:s undersökning.

3.2 Vilka aktiviteter tar man del av?

I det här avsnittet beskriver vi vad deltagarna gör i aktivitetsgarantin. Detta för att utöka vårt kunnande om hur verksamheten ser ut på arbetsförmedlingarna och vad ett deltagande innebär för de anvisade. Först intresserade vi oss för vad deltagarna gjorde vid intervjutillfället.

Tabell 13: Vad gör du just nu inom ramen för aktivitetsgarantin?

	<i>Andel</i>		<i>Andel</i>
Jag deltar i jobbsökarkurs	9 %	Jag har subventionerat arbete på <i>deltid</i>	6 %
Jag får individuell handledning	37 %	Jag har arbete på heltid som <i>inte</i> subventioneras	12 %
Jag får handledning i grupp	16 %	Jag har arbete på deltid som <i>inte</i> subventioneras	7 %
Jag deltar i Datortek	7 %	Jag startar eget företag med försörjning från arbetsförmedlingen	3 %
Jag går en utbildning som finansieras med aktivitetsstöd	21 %	Jag gör något annat inom ramen för aktivitetsgarantin	9 %
Jag är ute på arbetspraktik	27 %	Jag är sjukskriven eller föräldradig* (n=3154)	8 %
Jag har subventionerat arbete på <i>heltid</i>	26 %		
Totalt	3738		

* Frågan introducerades under datainsamlingsperioden, alla svarande har därför inte haft möjlighet att svara på frågan.

De aktiviteter som var vanligast under datainsamlingsperioden var: individuell handledning (37 %), arbetspraktik (27 %), subventionerat arbete på heltid (26 %) samt någon slags utbildning (21 %) inom ramen för aktivitetsgarantin. Av Fröberg & Persson (2002) framgår att en vid majoritet av arbetsförmedlingarna inleds aktivitetsgarantin med gruppaktiviteter där deltagarna får öva sig i att söka arbete; sedan slussar man successivt ut deltagarna i de övriga programmen. Bekräftas detta av deltagarnas svar? Bland dem som anvisats under 2002 deltog 12 % i en jobbsökarkurs. Andelen minskar sedan successivt med inskrivningstidens längd till 7 % bland dem som började delta 2000. Det är också vanligare att de som börjat 2002 fick handledning – i grupp eller individuellt – vid undersökningstillfället. Ungefär en fjärdedel av deltagarna uppger att de har ett subventionerat heltidsarbete. På förhand är det rimligt att förvänta

sig att det är vanligare att deltagare som deltagit en tid tar del av ett sådant program och detta bekräftas av Händeldata, se Fröberg & Lindqvist (2002), *tabell 18-20*, för detaljer.

Vad gäller arbete på heltid – oberoende av om det är subventionerat eller inte – är det vanligare att män tagit del av en sådan insats än kvinnor. Kvinnor har däremot oftare deltidsarbete än män. Dessutom deltar 23 % av kvinnorna i en utbildning som finansieras med aktivitetsstöd inom ramen för aktivitetsgarantin medan motsvarande andel bland män är 19 %.

Ett av syftena med aktivitetsgarantin är att deltagarna ska kunna ta del av flera insatser efter varandra om det skulle behövas. En majoritet bland de svarande har deltagit i aktivitetsgarantin under en relativt lång tid – har man då tagit del av vissa slags insatser vid flera tillfällen? Den aktivitet som hälften av deltagarna tagit del av *vid flera tillfällen* under sin tid i aktivitetsgarantin är *individuell handledning*, se *tabell 14*. Ungefär en fjärdedel har emellertid *aldrig* fått individuell handledning. Nästan 40 % uppger att de *vid flera tillfällen* tagit del av *handledning i grupp*, medan 42 % menar att de *aldrig* fått handledning i grupp. Att 56 % anser att de *aldrig* gått en *jobbsökarkurs* är också intressant information; det är emellertid ovanligare ju längre tid man deltagit, se Fröberg & Lindqvist (2002), *tabell 21*. Vi bör dock vara försiktiga med att tolka detta som att de aldrig fått övning i att söka arbete; det är möjligt att man fått sådan handledning från arbetsförmedlingen men inte i kursform.¹¹ Bland de olika programmen har en relativt¹² stor andel av deltagarna, 17 %, tagit del av arbetspraktik *vid flera tillfällen*.

¹¹ När en deltagare var tveksam angående vad som menades med frågan tolkades svaret som ett *nej*.

¹² Stor i jämförelse med andelen som tog del av andra program.

Tabell 14: Under hela den tid du deltagit i aktivitetsgarantin – vilka av följande aktiviteter har du någon gång deltagit i?

	<i>Vid flera tillfällen</i>	<i>Vid ett tillfälle</i>	<i>Aldrig</i>
Jobbsökarkurs	14 %	30 %	56 %
Individuell handledning	51 %	22 %	27 %
Handledning i grupp	37 %	21 %	42 %
Datortek	11 %	21 %	68 %
Utbildning som finansieras med aktivitetsstöd	8 %	28 %	64 %
Arbetspraktik	17 %	34 %	49 %
Arbete som subventioneras av arbetsförmedlingen	6 %	25 %	69 %
Arbete som <i>inte</i> subventioneras av arbetsförmedlingen	7 %	16 %	77 %
Startat eget företag med försörjning från arbetsförmedlingen	0 %	3 %	97 %
Totalt			3738

En av grundstenarna i aktivitetsgarantin är att programmet ska innebära en aktivitet på heltid för dem som deltar. Enligt IFAU: s förra studie av aktivitetsgarantin har 23 % av arbetsförmedlingskontoren inte kunnat erbjuda heltidsaktiviteter. De flesta arbetsförmedlare förklarar det med brist på personal (Fröberg & Persson 2002). Vad säger deltagarna – har de varit sysselsatta på heltid i aktivitetsgarantin?

Tabell 15: Har du under din tid i aktivitetsgarantin varit sysselsatt på heltid, på deltid eller har det varierat?

	<i>Andel</i>
På heltid	66 %
På deltid	11 %
Det har varierat	23 %
Totalt	100 % (3668)

Två tredjedelar av deltagarna menar att de varit sysselsatta på heltid. Att 11 % säger sig ha haft en deltidsaktivitet behöver inte betyda att arbetsförmedlingen inte har erbjudit dem en aktivitet på heltid; de deltidsysselsatta kan ha varit ar-

betslösa eller sjukskrivna på *deltid*.¹³ En dryg femtedel menar emellertid att de tidvis varit sysselsatta på heltid, tidvis inte. Några regionala skillnader går att urskilja. Av deltagarna i Stockholms län var 59 % sysselsatta på heltid, alltså en något lägre andel än för riket i sin helhet. I norrlandslänen (71 %) och i Västra Götalands län (70 %) var det däremot vanligare att de arbets sökande hade sysselsättning på heltid.

Arbetsförmedlingarna får på egen hand utforma de dagliga aktiviteterna. Det ska underlätta en anpassning till deltagarnas individuella behov. I den individuella handlingsplanen ska man lägga upp en planering och besluta om vilka insatser som den arbets sökande ska ta del av för att han eller hon ska kunna komma tillbaka till arbetsmarknaden (Proposition 1999/2000:98; Fröberg & Persson 2002). Vi har låtit deltagarna göra en bedömning av de aktiviteter som de erbjudits av arbetsförmedlingen. Upplever de att verksamheten varit anpassad till deras individuella behov? Anser de att aktiviteterna varit meningsfulla och utvecklande?

Tabell 16: I hur stor utsträckning har de aktiviteter du tagit del av inom ramen för aktivitetsgarantin varit anpassade till dina behov?

	<i>Andel</i>
I mycket stor utsträckning	19 %
I ganska stor utsträckning	33 %
Bara litet	26 %
Inte alls	22 %
Totalt	100 % (3688)

Ungefär hälften dem som deltar, 52 %, bedömer att de aktiviteter som de tagit del av *i mycket* eller *ganska stor utsträckning* varit anpassade till deras individuella behov. Att knappt hälften däremot anser att aktiviteterna *bara lite* eller *inte alls* varit anpassade till deras individuella behov måste ses som ett problem. I Skåne och Hallands län angav 26 % av deltagarna det minst positiva omdömet, vilket är en något högre andel än i resten av Sverige. Också i storstadsområdena är deltagarna mindre nöjda än i övriga Sverige; drygt en fjärde-

¹³ Vår förhoppning var emellertid att de svarande själva skulle ta hänsyn till sitt arbetsutbud när de svarade på frågan.

del menar att de aktiviteter de tagit del av *inte alls* varit anpassade till deras individuella behov. Motsvarande andel i övriga Sverige är en femtedel.

Tabell 17: I hur stor utsträckning har de aktiviteter du tagit del av inom ramen för aktivitetsgarantin varit meningsfulla och utvecklande?

	<i>Andel</i>
I mycket stor utsträckning	20 %
I ganska stor utsträckning	35 %
Bara litet	24 %
Inte alls	21 %
Totalt	100 % (3686)

Som framgår av *tabell 16 och 17* anser deltagarna att aktiviteterna är meningsfulla och utvecklande i ungefär samma utsträckning som de är individanpassade. Även i det här avseendet är deltagarna i Skåne och Hallands län missnöjda i något högre utsträckning: där anser 27 % att aktiviteterna *inte alls* varit meningsfulla och utvecklande. Det finns vissa skillnader i svaren beroende på hur länge man deltagit: Bland dem som börjat delta under 2000 är det något färre, 17 %, som menar att de aktiviteter de tagit del av *inte alls* varit meningsfulla och utvecklande. Motsvarande andel bland dem som börjat 2001 eller 2002 är 21 % respektive 26 %. Aktiviteterna värderas alltså högre av dem som deltagit en längre tid i aktivitetsgarantin. Resultatet kan kanske förvåna eftersom de personer som deltagit sedan 2000 i mindre utsträckning är motiverade att delta i aktivitetsgarantin. En möjlig förklaring är dock att de som deltagit en längre tid i aktivitetsgarantin hunnit ta del av ett flertal olika aktiviteter där åtminstone någon aktivitet varit meningsfull och utvecklande.

I åtgärdsundersökningen¹⁴ från 1998 gavs personer som deltagit i någon av AMV: s åtgärder möjligheten att säga sin mening om hur utvecklande och meningsfulla de aktiviteter de tagit del av varit: 39 % svarade med det mest positi-

¹⁴ Åtgärdsundersökningen från 1998 är en uppföljning av de deltagare som avslutat en konjunkturberoende åtgärd under fjärde kvartalet 1996. Enkäten riktades till ca 30 000 personer och den besvarades av 65 %

va svarsalternativet.¹⁵ Aktiviteterna inom aktivitetsgarantin får alltså ett sämre betyg.

3.3 Arbetssökandet

En viktig förutsättning för att deltagarna ska få ett jobb är att de söker arbete. I och med den ändring i arbetslöshetsförsäkringen, som genomfördes den femte februari 2001, har kraven på dem som uppbär arbetslöshetsersättning förtydligats. En arbetssökande ska medverka till att upprätta en individuell handlingsplan, aktivt söka arbete, samt stå till arbetsmarknadens förfogande för att ha rätt till ersättning. Dessutom sägs det uttryckligen att man efter en tid ska vidga sitt sök område både geografiskt och yrkesmässigt. Det är arbetsförmedlarna som ska se till att dessa krav ställs på dem som får sin försörjning från arbetslöshetsförsäkringen (Proposition 1999/2000:139).

En av avsikterna med aktivitetsgarantin är att arbetsförmedlingens kontroll av och service till dem som deltar ska stärkas. I aktivitetsgarantin ska de som står längst ifrån arbetsmarknaden kunna ta del av motiverande insatser och dessutom få träning i att söka arbete (Proposition 1999/2000:98; Fröberg & Persson 2002). Värt att notera i detta sammanhang är att ganska många deltagare angivit att de *aldrig* tagit del av en jobbsökarkurs. I detta avsnitt fördjupar vi oss i deltagarnas arbetssökande. Tidigare studier har visat att deltagare i arbetsmarknadspolitiska program söker arbete i mindre utsträckning än öppet arbetslösa (Calmfors m fl 2002). Eftersom deltagarna i aktivitetsgarantin deltar i ett program utan tidsbegränsning är det särskilt intressant att undersöka deras arbetssökande.

För att få en uppfattning om deltagarna upplever att de ändrat sitt beteende sedan de börjat delta i aktivitetsgarantin har de tillfrågats om hur intensivt deras arbetssökande var innan de började delta.¹⁶ Till att börja med tillfrågades deltagarna om hur stort deras intresse av att ta ett arbete var. Denna information kunde sedan användas för att se om intresset att ta ett arbete avspeglar sig i individernas arbetssökande.

¹⁵ Svarsalternativen var inte desamma. I åtgärdsundersökningen hade de svarande fem olika alternativ att ta ställning där *ett* var det minst positiva och *fem* det mest positiva. Följaktligen har vi i vi i analysen jämfört med andelen som svarat med svarsalternativet *fem*.

¹⁶ Det finns problem förknippade med retrospektiva frågor. De svarande kanske inte minns det som vi frågar efter. Dessutom kan svaret färgas av vad man tycker om aktivitetsgarantin. Frågorna kan emellertid trots problemen ge oss information som vi annars inte kan få tag i.

Tabell 18: Hur intresserad är du idag av att ta ett arbete?

	<i>Andel</i>
Mycket intresserad	79 %
Ganska intresserad	11 %
Bara lite intresserad	4 %
Inte alls intresserad	6 %
Totalt	100 % (3709)

Närmare 80 % av deltagarna är idag *mycket intresserade* av att ta ett arbete; endast 6 % säger sig *inte alls* vara intresserade. Intresset är något lägre bland de äldre arbetssökande och dem som deltagit i aktivitetsgarantin en längre tid.

Dessa siffror kan jämföras med resultaten i Regnér & Wadensjö (1999). De fann att 93 % av de tillfrågade, som antingen var i program eller öppet arbetslösa, ville ha ett arbete. Om man även beaktar andelen som åtminstone är lite intresserad av att ta ett arbete, är grupperna ungefär lika stor i de båda undersökningarna, detta trots att aktivitetsgarantideltagarna står längre från arbetsmarknaden än den genomsnittliga arbetssökande.

Hur intensivt deltagarna söker arbete har vi undersökt genom att be dem göra en uppskattning av hur många arbeten de sökt under de senaste fyra veckorna.

Tabell 19: Hur många arbeten har du sökt under de senaste fyra veckorna?

	<i>Medel värde</i>	<i>Första kvartilen</i>	<i>Median</i>	<i>Andra kvartilen</i>
Riket	2	0	0	3
Började delta 2002	3	0	1	4
Började delta 2001	2,5	0	0	5
Började delta 2000	2	0	0	2
Bosatt i Norrlandslänen	1,5	0	0	2
Bosatt i Stockholms län	5	0	1	6
Bosatt i Övriga Svealand*	2	0	0	2
Bosatt i Östra Götaland*	2	0	0	2
Bosatt i Södra Götaland*	3	0	0	4
Bosatt i Västra Götalands län	2	0	0	2
Bosatt i storstadsområde*	4	0	1	5

* Information om vilka län respektive kommuner som ingår finns i *Appendix A*.

I genomsnitt angav deltagarna att de sökt lite mer än två arbeten under de senaste fyra veckorna. En majoritet, 60 %, hade inte sökt något arbete alls. Liknande svar återfinns i Ams två första sökandeundersökningarna 2002. Bland de som svarat hade 56 % respektive 55 % inte sökt något arbete under de senaste fyra veckorna.

Det finns skillnader i sökintensitet mellan regionerna: Framför allt söker deltagarna i Stockholms län arbete mer intensivt än deltagarna i övriga län, där har man i genomsnitt sökt fem arbeten under de senaste fyra veckorna. Även i Södra Götaland, där Malmö ingår, söker deltagarna fler arbeten än riksgenomsnittet, ungefär tre under de senaste fyra veckorna. Om vi studerar storstadsområdena – Stockholm, Göteborg och Malmö med kranskommuner – ser vi att deltagarna de senaste fyra veckorna sökt fler arbeten än genomsnittet i riket. Detta mönster bekräftar av tidigare studier där man funnit att sökintensiteten är högre när antalet vakanser på arbetsmarknaden är högre (se Calmfors m fl 2002 för en översikt).

Påverkas intensiteten i arbetssökandet av hur lång tid man deltagit i aktivitetsgarantin?

Tabell 20: Antal sökta arbeten efter inskrivningstid i aktivitetsgarantin

<i>Antal sökta arbeten under de senaste 4 v.</i>	<i>augusti–december 2000</i>	<i>januari–juni 2001</i>	<i>juli–december 2001</i>	<i>januari–15 april 2002</i>	<i>Samtliga</i>
0	64 %	63 %	56 %	47 %	61 %
1	6 %	6 %	7 %	7 %	6 %
2	7 %	7 %	9 %	9 %	8 %
3	5 %	5 %	7 %	11 %	6 %
4	4 %	4 %	5 %	5 %	4 %
>4	14 %	15 %	16 %	21 %	15 %
Totalt	100 %	100 %	100 %	100 %	100 %

De som deltagit länge i aktivitetsgarantin har sökt färre arbeten under de senaste fyra veckorna än dem som deltagit en kortare tid. Bland dem som anvisades till programmet under perioden augusti till december 2000 har 64 % inte sökt något arbete under de senaste fyra veckorna, medan motsvarande andel bland dem som börjat delta under 2002 är 47 %. Det är också fler bland de ”nya” deltagarna som sökt fler än fyra arbeten, 21 %. Det kan jämföras med knappt 15 % bland dem som anvisades till aktivitetsgarantin under 2000. Den lägre sökandeintensiteten bland dem som börjat tidigt skulle kunna bero på att dessa individer står längre från arbetsmarknaden i genomsnitt än dem som börjat nyligen. En annan bidragande orsak är kanske att sökintensiteten går upp när man börjar delta i aktivitetsgarantin. Detta eftersom deltagarna initialt ofta får övning i att söka arbete, samtidigt som de står under hårdare kontroll från arbetsförmedlingen (Fröberg & Persson 2002).

Tre femtedelar har inte sökt något arbete under de senaste fyra veckorna. Vad beror det på?

Tabell 21: Om du inte sökt arbete under de senaste fyra veckorna, vad beror det på?

	<i>Andel</i>
Jag har redan ett arbete	54 %
Jag ska snart påbörja ett arbete	5 %
Jag väntar på att bli återanställd hos min tidigare arbetsgivare	1 %
Jag studerar eller ska snart påbörja studier som inte finansieras med aktivitetsstöd	5 %
Jag är inskriven vid Arbetsförmedlingen-Rehabilitering	1 %
Det känns inte meningsfullt	5 %
Av annan anledning	29 %
Totalt	100 % (2168)

Majoriteten, 54 %, av dem som inte har sökt något arbete under de senaste fyra veckorna, anger som skäl till detta att de *redan har ett arbete*. En knapp tredjedel har inte sökt något arbete *av annan anledning*. Här har de svarande fritt kunnat ange varför. De vanligaste anledningarna som deltagarna angett är att de varit *sjukskrivna* eller att de *inte hittat något arbete att söka*. De övriga fem anledningar som vi angett i enkäten var relativt ovanliga. I storstadsområdena är det överlag färre som tycker att det inte varit någon mening att söka arbete under de senaste fyra veckorna, jämfört med i övriga delar av Sverige. Särskilt bland deltagarna i Stockholms län där endast 1 % menar att *det inte känns meningsfullt* att söka arbete; särskilt stor är skillnaden gentemot deltagarna i norrlandslänet där 7 % inte anser det meningsfullt. Det är vanligare att deltagare som anvisades under 2000 avstått från att söka arbete för att de inte uppfattat det som meningsfullt; samtidigt är det fler av dem som angivit att de redan har ett arbete.

Drygt hälften av dem som inte sökt ett enda arbete under de senaste fyra veckorna, ansåg att de redan hade ett arbete. Det är möjligt att arbeta och sam-

tidigt delta, eftersom man måste ha haft ett reguljärt arbete¹⁷ under minst sex månader innan man kan lämna aktivitetsgarantin. Eftersom sök beteendet är mycket viktigt för möjligheterna att få ett jobb är det viktigt att deltagaren inte får uppfattningen att han eller hon har ett arbete om så inte är fallet. Vi valde att undersöka hur många som enligt Händel hade ett reguljärt arbete.

Tabell 22: Sökandekategori för dem som säger att de redan har ett arbete

<i>Sökandekategori</i>	<i>Andel</i>
Tillfälligt arbete	5 %
Ombytessökande	6 %
Lönebidrag	6 %
Start av näringsverksamhet	1 %
Allmänt anställningsstöd	1 %
Förstärkt anställningsstöd (2-årsinsk.)	7 %
Särskilt anställningsstöd	11 %
Förstärkt anställningsstöd (4-årsinsk.)	9 %
Arbetspraktik	17 %
Arbetslivsinriktad rehabilitering	1 %
Aktiviteter inom vägledning och platsförmedling	30 %
Förberedande utbildning	1 %
Övriga	5 %
Totalt	100 % (1172)

¹⁷ För att ha reguljärt arbete ska man vara registrerad i någon av sökandekategorierna: Tillfälligt arbete, Ombytessökande, Lönebidrag, Start av näringsverksamhet, Allmänt anställningsstöd och Förstärkt anställningsstöd för 2-, respektive 4-årsinskrivna (Proposition 1999/2000:139).

Knappt en tredjedel av dem som inte sökt något arbete har, enligt Händel, ett reguljärt arbete.¹⁸ De här personerna kan alltså lämna aktivitetsgarantin förutsatt att de sammanlagt arbetar i sex månader. Övriga deltagare (av dem som inte sökt något arbete) har inte en sysselsättning som kan ge dem möjlighet att lämna aktivitetsgarantin. Följaktligen borde dessa personer söka arbete – givet att de verkligen står till arbetsmarknadens förfogande.

I *tabell 18* framgick att en relativt stor andel av deltagarna, 79 %, angav att de var *mycket intresserade av att ta ett arbete*, se *tabell 18*. Då sökintensiteten är en viktig förutsättning för att kunna få ett jobb är det intressant att följa upp hur många arbeten deltagarna sökt i förhållande till hur intresserade de är av att ta ett arbete.

I *tabell 23* redovisas sökintensiteten efter intresse att ta ett arbete för de deltagare som *inte* anser att de redan har ett arbete eller väntar på att snart börja ett arbete.¹⁹

Tabell 23: Sökintensitet efter intresse att ta ett arbete (deltagare som *inte* anser att de redan har ett arbete)

<i>Antal sökta arbeten under de senaste 4 v.</i>	<i>Mycket intresserad</i>	<i>Ganska intresserad</i>	<i>Bara lite intresserad</i>	<i>Inte alls intresserad</i>	<i>Samtliga</i>
0	34 %	53 %	74 %	89 %	40 %
1	10 %	13 %	6 %	3 %	10 %
2	13 %	11 %	10 %	4 %	12 %
3	9 %	6 %	5 %	2 %	9 %
4	8 %	4 %	1 %	1 %	6 %
Mer än 4	26 %	13 %	4 %	1 %	23 %
Totalt	100 %	100 %	100 %	100 %	100 %

Även då dem som anser att de redan har ett arbete uteslutits är sökintensiteten påfallande låg i förhållande till hur intresserade deltagarna är av att ta ett arbete. En knapp tredjedel av dem som är mycket intresserade av att ta ett arbete

¹⁸ De som kodats: Tillfälligt arbete, Ombyttessökande, Lönebidrag, Start av näringsverksamhet, Allmänt anställningsstöd eller Förstärkt anställningsstöd (2-årsinskrivna och 4-årsinskrivna). Dessa utgör en tredjedel av dem som inte sökt något arbete därför att de anser sig ha ett redan.

¹⁹ De personer som anser att de redan har ett arbete har av naturliga skäl en låg sökintensitet, liksom de som angivit att de snart ska börja ett arbete och därför har de uteslutits i *tabell 23*.

har inte sökt något arbete under de fyra veckor som föregick telefonintervjun. Endast en knapp fjärdedel har sökt mer än fyra jobb. Den låga sökintensiteten tycks alltså inte bero på svagt intresse att ta ett arbete.

Det är inte möjligt att genom en enkätundersökning, vid ett enda tillfälle, ta reda på om aktivitetsgarantin i sig har lett till en förändring i deltagarnas sökbe- teende. Däremot är det möjligt att dra slutsatser om deltagarna själva *upplever* att de har förändrat sitt beteende på något sätt. I *tabell 24* söker vi svaret på denna fråga.

Tabell 24: Har ditt deltagande i aktivitetsgarantin gjort att du söker fler eller färre arbeten per månad än vad du gjorde innan du började delta?

	<i>Andel</i>
Jag söker fler arbeten per månad	21 %
Jag söker lika många arbeten per månad	63 %
Jag söker färre arbeten per månad	16 %
Totalt	100 % (3709)

Drygt en femtedel av deltagarna söker fler arbeten per månad sedan de började delta i aktivitetsgarantin. Det stora flertalet har dock inte ändrat sin sökintensi- tet. Deltagandet i aktivitetsgarantin har för 16 % däremot medfört en *minskad* sökintensitet. Det finns skillnader i sökintensitet mellan deltagare i olika regio- ner. I Stockholms län söker 31 % *fler arbeten per månad* sedan de började del- ta i aktivitetsgarantin. Det verkar också vara vanligare att deltagarna ökat sin sökintensitet i storstadsområdena än i övriga landet.

De frågor som redovisas i *tabell 25 - 28* handlar alla om vilken bredd delta- garna har i sitt arbetssökande – geografiskt respektive yrkesmässigt.

Tabell 25: I hur stor utsträckning sökte du – innan du började delta i aktivitetsgarantin – arbeten som ligger längre bort än normal dagspendling?

	<i>Andel</i>
I mycket stor utsträckning	6 %
I ganska stor utsträckning	12 %
Bara i liten utsträckning	20 %
Inte alls	62 %
Totalt	100 % (3722)

Två tredjedelar av deltagarna menar att de *inte* sökte arbeten längre bort än normal dagspendling innan de började delta i aktivitetsgarantin. En knapp femtedel sökte arbeten längre bort än dagspendling *i mycket* eller *ganska stor utsträckning* innan de började delta. Kvinnorna i aktivitetsgarantin verkar ha varit mer lokalt bundna eftersom 68 % av dem inte sökte jobb längre bort än normal dagspendling, medan 55 % av männen gjorde det.

Tabell 26: I hur stor utsträckning söker du nu – när du deltar i aktivitetsgarantin – arbeten som ligger längre bort än normal dagspendling?

	<i>Andel</i>
I mycket stor utsträckning	5 %
I ganska stor utsträckning	10 %
Bara i liten utsträckning	17 %
Inte alls	68 %
Totalt	100 % (3715)

Andelen som kan tänka sig att flytta för att få ett arbete har inte förändrats märkbart. Ett annat mönster som kvarstår är att fler män än kvinnor söker arbeten långt från hemmet.

I Ams sökandeundersökning för första respektive andra kvartalet 2002 säger 22 % respektive 23 % av de svarande att de *brukar* söka arbeten på orter som de inte kan resa fram och åter till varje dag (Ams 2002a; 2002b).²⁰ Om man jämför det med andelen deltagare i aktivitetsgarantin som i *åtminstone liten utsträckning* söker arbeten utanför normalt dagspendlingsavstånd verkar de arbetssökande i aktivitetsgarantin i högre grad söka arbete på annan ort.

Den andel som *minskat* sitt geografiska sökområde är nästan dubbelt så stor som den andel som *ökat* det. Deltagarna förefaller vara något mer lokalt bundna i dagsläget än tidigare. De flesta, 80 %, har dock samma sökområde som innan de började delta i aktivitetsgarantin; se Fröberg & Lindqvist (2002), *tabell 24*.

Sökområdet ska också med tiden breddas till andra yrkesområden. I vilken utsträckning sökte och söker deltagarna arbeten som de inte har utbildning för eller erfarenhet ifrån?

²⁰ Den exakta frågeformuleringen var: *När du söker jobb, brukar du då söka jobb på andra orter, utanför vad du kan resa fram och åter varje dag?* Svarsalternativen var *ja* respektive *nej*.

Tabell 27: I hur stor utsträckning sökte du – innan du började delta i aktivitetsgarantin – arbeten inom andra yrkesområden än det som du är utbildad för eller har erfarenhet ifrån?

	<i>Andel</i>
I mycket stor utsträckning	16 %
I ganska stor utsträckning	27 %
Bara i liten utsträckning	27 %
Inte alls	30 %
Totalt	100 % (3723)

En knapp tredjedel av deltagarna menar att de *inte alls* sökte arbeten som de inte hade erfarenhet ifrån eller var utbildade för innan de anvisades till aktivitetsgarantin. En hälften så stor andel, 16 %, gjorde det *i mycket stor utsträckning*. Två tredjedelar sökte dock i åtminstone någon utsträckning arbeten som de varken hade utbildning för eller erfarenhet av. I storstadsområdena är det något vanligare att man hade ett brett yrkesmässigt sökområde innan man började delta i aktivitetsgarantin; där sökte 18 % *i mycket stor utsträckning* arbeten man inte hade förkunskaper för, medan motsvarande andel i övriga delar av landet är 15 %.

Men hur söker man nu – går det att se någon förändring i sök beteendet bland deltagarna?

Tabell 28: I hur stor utsträckning söker du nu – när du deltar i aktivitetsgarantin – arbeten inom andra yrkesområden än det som du är utbildad för eller har erfarenhet ifrån?

	<i>Andel</i>
I mycket stor utsträckning	15 %
I ganska stor utsträckning	24 %
Bara i liten utsträckning	22 %
Inte alls	39 %
Totalt	100 % (3711)

Andelen som *i mycket stor utsträckning* har ett brett yrkesmässigt sökområde är densamma som innan deltagarna började delta i aktivitetsgarantin, ca 15 %. Det är däremot vanligare att deltagarna *inte alls* söker arbeten inom ett bredare yr-

kesmässigt spektrum: 39 % vid undersökningstillfället att jämföra med 30 % innan anvisningen till programmet. Även här är det en större andel med brett sökområde i storstadsområdena, 18 %, istället för 14 % i övriga Sverige. Bland dem som börjat delta under 2002 är det fler som i *ganska stor utsträckning* söker arbeten de inte har utbildning för eller erfarenhet av och färre som *inte alls* gör det; se Fröberg & Lindqvist (2002), *tabell 23* för utförligare information.

Enligt Ams enkät till personer som första respektive andra kvartalet 2002 varit inskrivna vid arbetsförmedlingen i minst tre månader, *brukar* 55 % av de arbetssökande söka arbeten som de varken är utbildade för eller har erfarenhet av (Ams 2002a; 2002b).²¹ Bland deltagarna i aktivitetsgarantin söker 61 % åtminstone *i liten utsträckning* sådana arbeten.

Att döma av svarsfördelningen i *tabell 27* och *28* söker deltagarna i mindre utsträckning arbeten som de inte har utbildning för eller har erfarenhet av sedan de börjat delta i aktivitetsgarantin. Men hur många *individer* är det som verkligen har förändrat sitt beteende och i sådant fall i vilken riktning? En majoritet av deltagarna, nästan tre fjärdedelar, uppger att de söker inom samma yrkesmässiga sökområde vid undersökningstillfället som innan man deltog i aktivitetsgarantin. Precis som när det gällde det geografiska sökområdet är det vanligare att man *minskat* sitt sökområde än att man *vidgat* det. En tiondel söker i dagsläget i högre utsträckning arbeten som de inte har utbildning för eller erfarenhet av. Andelen som minskat sitt geografiska sökområde sedan man börjat delta är 17 %; se Fröberg & Lindqvist (2002), *tabell 25*.

Från den 5 februari 2001 har en arbetssökande rätt att begränsa både sitt geografiska och yrkesmässiga sökområde under de första 100 dagarna med arbetslöshetsersättning. Efter det kan arbetsförmedlingen ställa krav på att man söker arbeten som man inte har någon utbildning för eller erfarenhet av och arbeten utanför normalt pendlingsavstånd. Deltagarna i aktivitetsgarantin har i regel varit arbetslösa längre tid än 100 ersättningsdagar. Vi frågade deltagarna om deras handledare på arbetsförmedlingen *uppmant* dem att utöka sitt sökområde?²²

²¹ Den exakta frågeformuleringen var: *När du söker jobb, brukar du då söka jobb inom andra yrkesområden, än vad du är utbildad för eller har erfarenhet från?* Svartalternativen var *ja* respektive *nej*.

²² Det finns en viss skillnad mellan krav och uppmaning: ett krav med risk för sanktion i form av nedsatt ersättning kan ställas först i en situation där ett arbete finns i praktiken medan en uppmaning att söka arbete inom ett vidare sökområde inte är så "skarp".

Tabell 29: Har din handledare på arbetsförmedlingen uppmanat dig:

	<i>Ja</i>	<i>Totalt</i>
Att söka arbeten som ligger längre bort än normal dagspendling	21 %	(3721)
Att söka arbeten inom andra yrkesområden än det du är utbildad för eller har erfarenhet ifrån	56 %	(3720)

En femtedel av deltagarna har uppmanats av sin handledare på arbetsförmedlingen att söka arbeten som ligger längre bort än normal dagspendling. Det verkar vara vanligare att män uppmanas att utöka sitt geografiska sökområde: 24 % av männen har fått en sådan uppmaning, medan 18 % av kvinnorna uppmanats att söka arbete utanför normalt pendlingsavstånd. Bland de män som svarat på enkäten har 24 % fått en sådan uppmaning. Det är däremot 18 % av kvinnorna som arbetsförmedlingen menar bör söka arbete utanför normalt pendlingsavstånd. Betydligt fler, 56 %, har blivit uppmanade att söka arbeten inom ett bredare yrkesområde. Det verkar vara vanligare att ställa krav på breddning i Stockholm län; där har 64 % av deltagarna uppmanats söka arbeten som de inte har utbildning för eller erfarenhet av. Detsamma gäller om vi jämför storstadsområdena, där 61 % har uppmanats att bredda sig yrkesmässigt, med övriga landet där 54 % fått samma uppmaning. Svaren skiljer sig också i det här avseendet åt beroende på när deltagarna började delta. Bland dem som börjat delta under 2002 har 60 %, uppmanats söka arbeten de inte har erfarenhet av eller har några särskilda kvalifikationer för. Bland dem som anvisades under aktivitetsgarantins första fem månader har 55 % fått samma uppmaning.

Det verkar sammanfattningsvis som om arbetsförmedlarna ställer lägre krav på deltagarna att flytta än att bredda sig yrkesmässigt. Det är antagligen också "lättare" för arbetsförmedlarna att uppmana arbetssökande att söka inom andra yrken än uppmana dem att söka arbeten på andra orter

3.4 Intresset för längre studier

Ett av tre sätt att lämna aktivitetsgarantin är att påbörja reguljära studier.²³ Men hur stort är deltagarnas intresse av att studera? Hur stort var det innan man började delta i aktivitetsgarantin?

Tabell 30: Kunde du – innan du började delta i aktivitetsgarantin – tänka dig att genomgå en längre utbildning, d v s minst ett års heltidsstudier, för att få ett arbete?

	<i>Andel</i>
Ja, absolut	40 %
Ja, kanske	24 %
Nej, troligen inte	12 %
Nej, absolut inte	24 %
Totalt	100 % (3726)

Två femtedelar kunde däremot *absolut* tänka sig att genomgå en längre utbildning innan de började delta i aktivitetsgarantin. Ungefär en fjärdedel av deltagarna kunde *absolut inte* tänka sig att göra det. Deltagarna i Stockholms län och i storstadsområdena var mer positivt inställda till att utbilda sig. I Stockholms län kunde 50 % absolut tänka sig att studera. Andelen var 47 % i storstadsområdena – att jämföra med 38 % bland deltagarna i övriga landet.

Deltagarna gavs en möjlighet att motivera varför de inte ville studera. Sammanställningen av svaren pekar framför allt tre skäl till att deltagarna *troligen* eller *absolut inte* kunde tänka sig att studera före deltagandet: 52 % upplevde att de var för gamla för att studera; närmare 20 % var *inte intresserade* eller *motiverade* att börja heltidsstudier som ska pågå under minst ett år; den tredje vanligaste orsaken är att de redan var tillräckligt utbildade (9 %), några säger t ex att de redan studerat på högskola under flera år.

Hur såg intresset ut vid den tidpunkt när undersökningen genomfördes?

²³ Som reguljära studier räknas, enligt förordning 2000:634, studier som berättigar till statligt studiestöd. Reguljära studier kan alltså inte ingå som en del i aktivitetsgarantin och finansieras med aktivitetsstöd.

Tabell 31: Kan du nu – när du deltar i aktivitetsgarantin – tänka dig att genomgå en längre utbildning, d v s minst ett års heltidsstudier, för att få ett arbete?

	<i>Andel</i>
Ja, absolut	35 %
Ja, kanske	23 %
Nej, troligen inte	12 %
Nej, absolut inte	30 %
Totalt	100 % (3707)

Vid undersökningstillfället kunde 35 % tänka sig att studera minst ett år på heltid. Innan de började delta i aktivitetsgarantin kunde en större andel deltagare, 40 %, tänka sig att göra det, se *tabell 31*. Dessutom har andelen som *absolut inte* kan tänka sig studera ökat. Benägenheten att studera verkar vara högre bland deltagarna i Stockholms län och i storstadsområdena, jämfört med i övriga delar av landet.

Deltagarna gavs möjlighet att motivera varför de *troligen* eller *absolut inte* kunde tänka sig att genomgå en längre utbildning för att få ett arbete: förklaringarna till ointresset av att studera är desamma i dagsläget som innan deltagarna anvisades till programmet. Bland dem som börjat delta under 2002 är benägenheten att studera större än bland dem som började delta 2000; se Fröberg & Lindqvist (2002), *tabell 26*.

Intresset av att ta del av en längre heltidsutbildning har minskat sedan man börjat delta i aktivitetsgarantin: 17 % av deltagarna var *mindre* intresserade vid undersökningstillfället än innan de började delta, medan 10 % var *mer* intresserade. Majoriteten, 73 %, har dock inte förändrat sin inställning till studier.

3.5 Deltagarnas bedömning av aktivitetsgarantin?²⁴

Ett första mått på vad deltagarna tycker om arbetsförmedlingens insatser är svaret på frågan som presenteras i *tabell 32*. Att motivera de arbetssökande är

²⁴ Hur deltagarna värderar aktivitetsgarantin är viktigt. Om missnöjet med aktivitetsgarantin skulle vara stort vill man kanske dra slutsatsen att programmets innehåll är av låg kvalitet. Det är inte möjligt att bedöma kvaliteten enbart med hjälp av enkätsvar. Svaren kan färgas av personernas tidigare erfarenheter av AMV: s insatser och/eller av den bild som media förmedlat. Men deltagarnas bedömning av verksamheten är ändå intressant eftersom den kan påverka resultatet.

en viktig uppgift för handledarna inom aktivitetsgarantin. Deltagarna i aktivitetsgarantin har oftast en lång arbetslöshetsperiod bakom sig och har sökt många arbeten utan att ha fått någon anställning. Med tiden tappar de kanske både motivation att söka och tron på sin förmåga att ta ett arbete. Som framgick av *avsnitt 3.3, tabell 18*, var 79 % av deltagarna *mycket intresserade* av att ta ett arbete vid undersökningstillfället. Har deras motivation att ta ett arbete förändrats av deltagandet i aktivitetsgarantin?

Tabell 32: Har ditt deltagande i aktivitetsgarantin gjort dig mer eller mindre motiverad att ta ett arbete?

	<i>Andel</i>
Mycket mer motiverad	11 %
Lite mer motiverad	11 %
Motivationen är densamma som förut	74 %
Lite mindre motiverad	3 %
Mycket mindre motiverad	1 %
Totalt	100 % (3721)

De allra flesta, 74 %, är varken mer eller mindre motiverade att ta ett arbete. Drygt en femtedel är däremot *mycket* eller *lite mer motiverade* efter att ha börjat delta. Få deltagare säger sig vara mindre motiverade att ta ett arbete sedan de började delta i aktivitetsgarantin. I Stockholms län och i storstadsområdena är det något vanligare att motivationen har ökat: 27 % respektive 26 % är *mycket* eller *lite mer motiverade* att ta ett arbete efter en tid i aktivitetsgarantin. Bland dem som började delta under 2002 är 17 % *mycket mer motiverade* medan motsvarande andel bland dem som började under 2000 är 9 %.

Tabell 33: Tror du att dina chanser att få ett "vanligt jobb" har ökat, minskat eller inte alls påverkats av att du deltagit i aktivitetsgarantin?

	<i>Andel</i>
De har ökat	31 %
De har minskat	10 %
De har inte påverkats	59 %
Totalt	100 % (3707)

De flesta deltagare bedömer dock att deltagandet inte påverkat deras chanser att få ett arbete i *vare sig positiv eller negativ riktning*. En tredjedel av deltagarna bedömer att deras chanser att få ett ”vanligt jobb” *ökat*. Det är tre gånger fler än dem som anser att deras chanser *minskat* till följd av en tid i aktivitetsgarantin. I Stockholms län är andelen som tror att chanserna *har ökat* något större, 38 %. Samma mönster kan urskiljas bland svaren från arbets sökande i storstadsområdena där 37 % menar att deras chanser att få ett ”vanligt jobb” *har ökat*. Det finns också en skillnad mellan dem som deltagit en kortare tid i aktivitetsgarantin och dem som deltagit en längre tid: bland dem som börjat delta under 2002 finns jämförelsevis fler som gör en positiv bedömning av programmets möjlighet att hjälpa dem att få ett ”vanligt jobb”. Detta gäller framför allt i jämförelse med attityderna hos dem som började under 2000, se Fröberg & Lindqvist (2002), *tabell 27*.

Deltagarna i aktivitetsgarantin är mer skeptiska till värdet av att delta i ett arbetsmarknadspolitiskt program än de programdeltagare som tillfrågats i Regnér & Wadensjö (1999). Där ansåg 51 % av de svarande att deltagandet i ett arbetsmarknadspolitiskt program *ökat* deras chanser att få ett arbete. Detsamma gäller när vi jämför resultaten från denna studie med dem från 1998 års *Åtgärdsundersökning*. Bland de av Ams tillfrågade ansåg 36 % att den åtgärd de deltagit i *ökat* deras chanser att få ett ”vanligt jobb”, medan endast 2 % ansåg att deras chanser hade *minskat*. Regnér och Wadensjö och Ams har riktat sina undersökningar till programdeltagare av alla slag. Det som ska skilja deltagarna i aktivitetsgarantin från övriga programdeltagare är emellertid ett behov av förstärkt stöd från arbetsförmedlingen. Följaktligen står antagligen de arbets sökande som svarat på vår enkätundersökning i genomsnitt längre från arbetsmarknaden än de personer som svarat i de andra två undersökningarna. (Ams 1998; Ams 2001b; Regnér & Wadensjö 1999).

Tabell 34: Vad tycker du som helhet om ditt deltagande i aktivitetsgarantin?

	<i>Andel</i>
Jag är mycket nöjd	22 %
Jag är ganska nöjd	51 %
Jag är ganska missnöjd	16 %
Jag är mycket missnöjd	11 %
Totalt	100 % (3553)

Närmare tre fjärdedelar är som helhet *mycket* eller *ganska nöjda* med sitt deltagande i aktivitetsgarantin. I Stockholms län är det vanligare än i andra delar av landet att deltagarna är *mycket nöjda*. Bland dem som började under 2000 är det däremot en större andel, 14 %, jämfört med 11 %, som är *mycket missnöjda*. Om vi istället vänder uppmärksamheten mot dem som börjat under 2002 är andelen *ganska missnöjda* något mindre, 8 %, jämfört med 16 %. Då hade programmet funnits i drygt ett och ett halvt år vilket lett till att verksamheten stabiliserats. Detta skulle kunna bidra till att deltagarna är mer nöjda. Dessutom kanske man efter att ha deltagit en längre tid utan att ha fått något arbete blir mindre nöjd med programmet – man upplever inte att man kan få den hjälp man behöver för att kunna komma tillbaka till arbetsmarknaden.

I Ams undersökning av personer som varit inskrivna vid arbetsförmedlingen i minst tre månader under första respektive andra kvartalet 2002, frågade man de arbetssökande hur nöjda de var med den hjälp de fick från arbetsförmedlingen. Drygt 15 % respektive 17 % var *inte nöjda* att jämföra med 27 % *ganska* eller *mycket missnöjda* bland deltagarna i aktivitetsgarantin (Ams 2002b; 2002c). De som deltog i aktivitetsgarantin våren 2002 var följaktligen mindre nöjda med den hjälp de fått från arbetsförmedlingen än inskrivna vid arbetsförmedlingen i allmänhet.

4 Hur många lämnar aktivitetsgarantin och varför?

I det här avsnittet redovisas, för det första, hur många deltagare i aktivitetsgarantin som lämnat programmet. För det andra studerar vi hur många deltagare som fortfarande deltar tolv månader efter att de anvisades. För det tredje undersöks orsaken till att vissa lämnat programmet. Avsnittet baseras i sin helhet på data från Händel.

4.1 Utflöde och inflöde

Sedan starten den 1 augusti 2000 till och med den 15 april 2002 hade ungefär 57 500 personer anvisats till aktivitetsgarantin. Antalet deltagare den 15 april 2002 var 38 000 personer, vilket innebär att ungefär 19 500 personer lämnat aktivitetsgarantin. Cirka 2 000 av dem som lämnat programmet hade efter en tid återigen registrerats som arbetssökande vid arbetsförmedlingen.

Det är rimligt att redovisa resultatet av programmet för individer som deltagit lika länge och under en tid hunnit ta del av den verksamhet som erbjuds för att förbättra den arbetslöses chanser att få ett arbete. En sådan analys görs i *avsnitt 4.2*.

4.2 De som lämnar programmet inom ett år

Syftet med att aktivitetsgarantin inte är tidsbegränsad är att en deltagare ska kunna ta del av flera olika insatser efter varandra till dess målet reguljärt arbete eller studier nås. Eftersom deltagarna i aktivitetsgarantin är personer som har svårigheter att få en reguljär anställning anser vi att det är rimligt att deltagarna ska ha haft möjligheten att delta åtminstone tolv månader innan andelen som lämnat programmet för arbete eller utbildning studeras. Som utfallsmått används således vad deltagarna gör ett år efter att de började delta i aktivitetsgarantin. Det finns två möjliga utfall: personen ifråga deltar fortfarande i aktivitetsgarantin eller är avaktualiserad, d v s är inte längre inskriven som arbetssökande vid arbetsförmedlingen. Resultatet är sammanställt i *tabell 35*.

De personer som lämnat aktivitetsgarantin efter kortare tid än ett år skiljer sig i ett väsentligt avseende från dem som fortfarande deltog ett år efter inskrivning. Medelåldern är betydligt lägre för dem som lämnat aktivitetsgarantin, 44 år jämfört med 49 år för de som fortfarande deltog efter ett år.

Tabell 35: Utfall efter ett år i aktivitetsgarantin²⁵

Antal inskrivna senast den 15 april 2001	35 000
Antal personer kvar ett år efter inskrivning	26 000
Antal deltagare som lämnat aktivitetsgarantin inom ett år	9 000
Antal återinskrivna vid af men utan nytt beslut om deltagande i aktivitetsgarantin	1 750

Drygt 1 700 av dem som lämnat aktivitetsgarantin har vid ett senare tillfälle återigen skrivits in som arbetssökande vid arbetsförmedlingen, men ingen av

²⁵ För att mäta vad deltagarna gör ett år efter inskrivning måste vi begränsa undersökningen till de personer som vi kan följa i data under minst ett år i aktivitetsgarantin. Det innebär att endast personer som anvisats plats i aktivitetsgarantin senast den 15 april 2001 ingår i analysen.

dessa hade den 15 april 2002 påbörjat en ny period av deltagande i aktivitetsgarantin.

Tabell 36: Avaktualiseringsorsaker för dem som lämnat aktivitetsgarantin efter kortare tid än ett år

<i>Avaktualiseringsorsak</i>	<i>Andel</i>
Erhållet arbete	13 %
Fått tidsbegränsad anställning	7 %
Fått fortsatt anställning hos samma arbetsgivare	8 %
Samhall	1 %
Annan orsak	20 %
Kontakten upphört	8 %
Annan utbildning än AMU	10 %
Åter myndighet	8 %
Saknar avaktualiseringsorsak	25 %
Totalt	100 %
	(9 000)

När en arbetssökande lämnar arbetsförmedlingen registreras datumet för avaktualiseringen och orsaken till den. För att sammanställa hur många som avaktualiserats från aktivitetsgarantin till t ex reguljärt arbete och reguljär utbildning används den registrerade informationen. Samtliga avaktualiseringsorsaker för de 9 000 personer redovisas i *tabell 36*.

De vanligaste anledningarna till att personer lämnat både aktivitetsgarantin och arbetsförmedlingen är att de fått arbete, påbörjat reguljär utbildning²⁶ eller ”av annan orsak”. Åtminstone 29 % av de deltagare som lämnat aktivitetsgarantin efter kortare tid än ett år har påbörjat någon form av arbete.²⁷ Det är emellertid rimligt att anta att även en viss andel av de deltagare, vars kontakt med förmedlingen upphört (8%), har påbörjat arbete i någon form.²⁸

²⁶ Utbildning som berättigar till statligt studiestöd enligt förordning 2000:634

²⁷ De som enligt Händel kodats som *erhållet arbete, fått tidsbegränsad anställning, fått fortsatt anställning hos samma arbetsgivare* eller *Samhall*.

²⁸ En uppföljning av inskrivna vid arbetsförmedlingen där kontakten upphört visade att 45 % av dem som förmedlingen förlorat kontakten med fått arbete (Bring & Carling 2001). I vilken utsträckning detta resultat kan antas gälla för deltagarna i aktivitetsgarantin är osäkert men det är rimligt att anta att åtminstone några av dessa deltagare har fått arbete.

I en relativt stor andel av fallen (25 %) saknas emellertid information om varför deltagandet i aktivitetsgarantin upphört. Dessa personer saknar avaktualiseringsorsak och torde därför fortfarande vara inskrivna vid arbetsförmedlingen trots att de slutat delta i aktivitetsgarantin.

Det är i vissa fall möjligt att lämna aktivitetsgarantin utan att avaktualiseras från arbetsförmedlingen. Deltagare som får en subventionerad anställning kan lämna aktivitetsgarantin efter sex månader, men i de fall anställningen är subventionerad under en längre tid än så fortsätter de ändå att vara inskrivna vid arbetsförmedlingen.²⁹ Vi studerar med hjälp av Händel om de personer som lämnat aktivitetsgarantin utan att ha avaktualiserats från arbetsförmedlingen har en subventionerad anställning.

I *tabell 37* redovisas vad de som lämnat aktivitetsgarantin efter kortare tid än ett år utan att ha avaktualiserats från arbetsförmedlingen gjorde den 15 april 2002.

²⁹ Med undantag för dem som får en anställning med allmänt anställningsstöd eftersom detta innebär en sex månaders subvention (förordning 1997:1275).

Tabell 37: Sysselsättning för dem som lämnat aktivitetsgarantin men inte avaktualiserats från arbetsförmedlingen

<i>Senaste sökandekategori</i>	<i>Andel</i>
Arbetslösa, platsförmedlingsservice	17 %
Arbetslösa, vägledningsservice	6 %
Övriga inskrivna vid AF	11 %
Deltidsarbetslösa	6 %
Timanställda	6 %
Lönebidrag	15 %
Förstärkt anställningsstöd (för 2-årsinskrivna)	10 %
Särskilt anställningsstöd, personer över 57 år	6 %
Förstärkt anställningsstöd (för 4-årsinskrivna)	3 %
Arbetspraktik	3 %
Förberedande utbildning	2 %
Övriga	15 %
Totalt	100 %
	(2 320)

I ungefär 40 % av de fall där en icke-deltagare inte har avaktualiserats från arbetsförmedlingen är förklaringen att de deltar i en aktivitet som anordnas av AMV och som klassas som reguljärt arbete. För att reda ut varför de övriga personerna lämnat aktivitetsgarantin krävs emellertid ytterligare uppföljning; vi kan inte förklara varför de inte längre deltar i aktivitetsgarantin genom att analysera data från Händel.

5 Sammanfattande slutsatser

Det andra steget i uppföljningen av aktivitetsgarantin fokuserar på deltagarna i aktivitetsgarantin. Detta för att ge en bild av utfallet ur deltagarnas synvinkel. I denna andra delrapport har en enkät riktats till ett slumpmässigt urval om 5 000 av dem som deltog den 15 februari 2002. Enkätundersökningen har kompletterats med information från AMV: s databas Händel.

5.1 Vilka är deltagarna?

Vid en jämförelse av deltagarna i aktivitetsgarantin med övriga arbetssökande som är inskrivna vid arbetsförmedlingen visar det sig att det finns tre tydliga skillnader mellan grupperna. Utbildningsnivån är i genomsnitt lägre, medan genomsnittsåldern samt andelen arbetshandikappade är betydligt högre bland deltagarna i aktivitetsgarantin. Att döma av dessa fakta står deltagarna i aktivitetsgarantin, i genomsnitt, längre från arbetsmarknaden än andra inskrivna arbetssökande. De som anvisats till aktivitetsgarantin ska vara i behov av förstärkt stöd från arbetsförmedlingen. Det verkar således som att utfallet (de arbetssökande som faktiskt deltar) överensstämmer med intentionerna (de arbetssökande som enligt intentionerna skulle delta) i det här avseendet.

Större delen av deltagarna i aktivitetsgarantin är motiverade att delta. Mer än hälften skulle dock välja att *inte* delta om programdeltagandet *inte* vore kopplat till deras försörjning. De äldre deltagarna (45 år och äldre) är något mindre motiverade att delta än de yngre.

5.2 Aktivitetsgarantins innehåll

5.2.1 Aktiviteterna och kontakten med arbetsförmedlingen

Den individuella handlingsplanen är särskilt viktig i aktivitetsgarantin. I den planen ska individens väg till arbete beskrivas. Trots detta känner 39 % av deltagarna *inte* till att de har en individuell handlingsplan. Bland dem som känner till att de har en plan har de flesta antingen utarbetat den gemensamt med sin handledare på arbetsförmedlingen (65 %) eller på egen hand (19 %).

Närmare hälften av deltagarna träffar sin handledare mer sällan än en gång i månaden. Till viss del beror det på att man har någon form av subventionerad anställning. Många befinner sig emellertid i andra program eller aktiviteter inom vägledning och platsförmedling. Kontaktfrekvensen är nästan lika låg bland dem som nyligen börjat delta i aktivitetsgarantin som bland dem som deltagit en längre tid.

Drygt 65 % av deltagarna har varit sysselsatta på heltid under sin tid i aktivitetsgarantin. Nästan en fjärdedel menar dock att de ibland haft heltidsaktiviteter medan de ibland inte varit sysselsatta på mer än deltid. Ungefär hälften av deltagarna tycker att de aktiviteter de tagit del av varit anpassade till deras egna behov respektive meningsfulla och utvecklande

För att den individuella handlingsplanen ska kunna fylla sin funktion måste den arbetssökande känna till dess existens och innehåll. Att två femtedelar inte

vet att de har en handlingsplan innebär att utfallet i det här avseendet inte är tillfredställande. Dessutom har inte deltagare och handledare på förmedlingen, generellt sett, haft tät kontakt.³⁰ I dessa hänseenden är måluppfyllelsen ofullständig. Aktivitetsgarantin har inte heller alltid inneburit att deltagarna varit aktiverade på heltid.

5.2.2 Arbetssökandet

Intresset att ta ett arbete är högt bland deltagarna. Däremot är sökintensiteten låg: Majoriteten hade inte sökt något arbete under den månad som föregick intervjun. Drygt hälften av dem som inte sökt något arbete hade avstått eftersom de upplevde att de redan hade ett arbete. En tredjedel av dem som angav att de redan arbetade hade, enligt Händel, ett reguljärt arbete; de flesta hade dock någon form av subventionerad anställning.

Sökintensiteten tycks avta med inskrivningsperiodens längd. Bland dem som börjat delta under 2000 och första halvåret 2001 är det färre som sökt fler än fyra jobb under de fyra veckor som föregick intervjun jämfört med dem som började delta vid ett senare tillfälle. En knapp tredjedel av dem som är *mycket intresserade* att ta ett arbete och drygt hälften av de *ganska intresserade* har inte sökt något arbete månaden innan undersökningen genomfördes.

De flesta söker lika många arbeten under tiden i aktivitetsgarantin som de gjorde innan. En övervägande majoritet söker *inte* jobb som de inte kan pendla fram och tillbaka till varje dag. Det är fler deltagare som minskat sitt geografiska sökområde än vidgat det. Det är relativt vanligt att deltagarna söker arbeten som de inte har utbildning för eller erfarenhet av (61 %). Även här är dock mönstret detsamma som vad gällde det geografiska sökområdet: det är vanligare att man minskat sitt yrkesmässiga sökområde sedan man började delta i aktivitetsgarantin än att man utökat det.

5.2.3 Vad tycker deltagarna om aktivitetsgarantin

Två tredjedelar tror inte att deras chanser att få ett ”vanligt arbete” påverkats av att de deltagit i aktivitetsgarantin. Det är dock tre gånger fler som anser att deras chanser att få ett reguljärt arbete ökat än som anser att möjligheterna försämrats. När vi jämför dessa resultat med resultat från tidigare undersökningar

³⁰ I Ams 2001c påpekas att handledaren ska ha kontinuerlig kontakt med deltagarna under hela tiden i aktivitetsgarantin.

är tilltron till arbetsförmedlingens insatser lägre bland aktivitetsgarantins deltagare än bland arbetssökande i allmänhet.

En dryg fjärdedel är missnöjda med sitt deltagande i aktivitetsgarantin. I tidigare undersökningar av programdeltagare i allmänhet har andelen missnöjda varit mindre; de arbetssökande som tillfrågats i dessa undersökningar stod antagligen närmare arbetsmarknaden, i genomsnitt, än aktivitetsgarantins deltagare.

5.3 Utflödet

Ungefär 19 500 av de totalt 57 500 som deltagit i programmet hade lämnat det den 15 april 2002. Av de 35 000 personer som hade anvisats t o m den 15 april 2001 hade 31 % lämnat programmet (9 000 personer). Av dessa hade 3 000 personer fått ett arbete av något slag, medan 1 000 personer påbörjat en reguljär utbildning. Orsaken till att de övriga 5 000 personerna lämnat aktivitetsgarantin efter kortare tid än ett år är inte möjligt att reda ut utan ytterligare uppföljning.

5.4 Slutord

Som vi konstaterade i inledningen ingick det i IFAU:s uppdrag att bedöma om en utvärdering av aktivitetsgarantins individeffekter skulle vara möjlig och att, i så fall, genomföra en sådan utvärdering. I nuläget är det vår bedömning att en sådan utvärdering tyvärr inte är meningsfull, främst p g a svårigheterna att identifiera en lämplig jämförelsegrupp av långtidsinskrivna som inte deltagit i aktivitetsgarantin.

IFAU bedömer emellertid frågan om aktivitetsgarantins effekter som så central att vi kommer att fortsätta arbetet med att lösa utvärderingsproblemet. Vilka resultat detta arbete kommer att ge är det i skrivande stund inte möjligt att bedöma.

6 Referenser

Ams (1998), "Åtgärdsundersökning 1998 – en uppföljning av deltagare som avslutat konjunkturberoende åtgärd fjärde kvartalet 1996", APra 1998:3, Arbetsmarknadsstyrelsen, Stockholm

Ams (2001a), "Definitioner inom AMV:s statistik", Uin 2001:1, Arbetsmarknadsstyrelsen, Stockholm

Ams (2001b), "Rapport om aktivitetsgarantin", rapport till regeringen, 2001-02-08, Arbetsmarknadsstyrelsen, Stockholm

Ams (2001c), "Kvalitet i aktivitetsgarantin", 2001-01-17, Arbetsmarknadsstyrelsen, Stockholm.

Ams (2002a), "Sökandeundersökningen kvartal ett 2002", Ams statistikenhet, Arbetsmarknadsstyrelsen, Stockholm

Ams (2002b), "Sökandeundersökningen kvartal två 2002", Ams statistikenhet, Arbetsmarknadsstyrelsen, Stockholm

Bring J & K Carling (2001), "Attrition and misclassification of drop-outs in the analysis of unemployment duration", Working paper 2001:3, IFAU, Uppsala

Calmfors L, A Forslund & M Hemström (2002), "Vad vet vi om den svenska arbetsmarknadspolitikens sysselsättningseffekter?", Rapport 2002:8, IFAU, Uppsala

Förordning (2000:634) om arbetsmarknadspolitiska program

Hemström M & S Martinson (2002), "Att följa upp och utvärdera arbetsmarknadspolitiska program", Rapport 2002:1, IFAU, Uppsala

Fröberg D & L Lindqvist (2002), Kompletterande tabeller (Deltagarna i aktivitetsgarantin), stencil, IFAU, Uppsala

Fröberg D & K Persson (2002), ”Genomförandet av aktivitetsgarantin”, Rapport 2002:2, IFAU, Uppsala

Förordning (1997:1275) om anställningsstöd

Proposition 1999/2000:98, *Förnyad arbetsmarknadspolitik för delaktighet och tillväxt*

Proposition 1999/2000:139, *En rättvisare och tydligare arbetslöshetsförsäkring*

Regeringen (2001), ”Uppdrag att följa upp och utvärdera aktivitetsgarantin”, 2001-03-02, regeringsbeslut

Lundin M (2001), ”Hur fungerar anställningsstöden?”, Forskningsrapport 2001:9, IFAU, Uppsala

Regnér H & E Wadensjö, (1999), ”Arbetsmarknadens funktionssätt i Sverige – en beskrivning baserad på nya intervjudata”, SOFI, Stockholm

Appendix Enkätundersökningen

Enkätundersökningen genomfördes i form av strukturerade telefonintervjuer mellan den 11 april och den 13 maj 2002. Intervjuerna genomfördes av Skop AB: s intervjucentral i Stockholm. Innan intervjuerna påbörjades skickades ett informationsbrev ut till de personer som ingick i urvalet. De informerades därigenom kort om undersökningens syfte och om att de inom en snar framtid skulle bli uppringda för att svara på frågor. I *tabell A1-A3* finns en beskrivning av urval och bortfall. I *tabell A4-A7* beskrivs dem som svarat på deltagarenkäten.

Tabell A1: Population, urval, svarfrekvens

Population	36 900
Bruttourval	5 000
Nettourval	4 947
Antal svar	3 738
Svarsfrekvens	76 %

Tabell A2: Redovisning av bortfall

	<i>Antal</i>
Bruttourval	5 000
Har, enligt egen utsago, inte deltagit	50
Avlidna	3
Nettourval	4 947
Kunde inte svara vid uppringning*	143
Kunde inte nås*	912
Ville inte medverka	154
Antal svarande	3 738

* Vad som ingår i posterna redovisas i tabell C3

Tabell A3: Orsaker till bortfallet

	<i>Antal</i>
Kunde inte svara vid uppringning	
Hörselproblem eller svårt sjuk	15
Otilräckliga kunskaper i svenska språket	120
Befann sig eller bor utomlands	8
Kunde inte nås	
Okänt telefonnummer	267
Felaktigt telefonnummer	230
Felaktig adress	25
Svarande som inte kunde nås under data- insamlingsperioden	390
Ville inte medverka	154
Antal icke svarande	1 209

Tabell A4: De svarande fördelade efter kön

<i>Kön</i>	
Kvinna	48 %
Man	52 %
Totalt	100 % (3738)

Tabell A5: De svarande fördelade på bostadsregion

<i>Region</i>	<i>Län</i>	
Norrland	Norrbottens, Västerbottens, Jämtlands, Västernorrlands, Gävleborgs län	17 %
	Stockholms län	12 %
Övriga Svealand	Värmlands, Dalarnas, Örebro, Västmanlands, Söderman- lands och Uppsala län	22 %
Östra Götaland	Östergötlands, Jönköpings, Kronobergs, Kalmar, Blekinge och Gotlands län	16 %
	Västra Götalands län	14 %
Södra Götaland	Skåne och Hallands län	19 %
	Totalt	100 % (3735)

Tabell A6: De svarande fördelade på bostadsort

<i>Bostadsort</i>	
Stockholms, Göteborgs och Malmö storstadsområden	24 %
Övriga Sverige	76 %
Totalt	100 % (3738)

Tabell A7: Kommuner i storstadsområden

<i>Stor-Stockholm</i>	<i>Stor-Göteborg</i>	<i>Stor-Malmö</i>
Botkyrka	Ale	Burlöv
Danderyd	Göteborg	Kävlinge
Ekerö	Härryda	Lomma
Haninge	Kungsbacka	Lund
Huddinge	Kungälv	Malmö
Järfälla	Lerum	Staffanstorps
Lidingö	Mölnadal	Svedala
Nacka	Partille	Trelleborg
Salem	Stenungsund	Vellinge
Sigtuna	Tjörn	
Sollentuna	Öckerö	
Solna		
Stockholm		
Sundbyberg		
Tyresö		
Täby		
Upplands-Bro		
Upplands-Väsby		
Vallentuna		
Vaxholm		
Värmdö		
Österåker		

IFAU:s publikationsserier – senast utgivna

Rapport

- 2002:1** Hemström Maria & Sara Martinson ”Att följa upp och utvärdera arbetsmarknadspolitiska program”
- 2002:2** Fröberg Daniela & Kristian Persson ”Genomförandet av aktivitetsgarantin”
- 2002:3** Ackum Agell Susanne, Anders Forslund, Maria Hemström, Oskar Nordström Skans, Caroline Runeson & Björn Öckert “Follow-up of EU’s recommendations on labour market policies”
- 2002:4** Åslund Olof & Caroline Runeson “Follow-up of EU’s recommendations for integrating immigrants into the labour market”
- 2002:5** Fredriksson Peter & Caroline Runeson “Follow-up of EU’s recommendations on the tax and benefit systems”
- 2002:6** Sundström Marianne & Caroline Runeson “Follow-up of EU’s recommendations on equal opportunities”
- 2002:7** Ericson Thomas ”Individuellt kompetenssparande: undanträngning eller komplement?”
- 2002:8** Calmfors Lars, Anders Forslund & Maria Hemström ”Vad vet vi om den svenska arbetsmarknadspolitikens sysselsättningseffekter?”
- 2002:9** Harkman Anders ”Vilka motiv styr deltagandet i arbetsmarknadspolitiska program?”
- 2002:10** Hallsten Lennart, Kerstin Isaksson & Helene Andersson ”Rinkeby Arbetscentrum – verksamhetsidéer, genomförande och sysselsättningseffekter av ett projekt för långtidsarbetslösa invandrare”
- 2002:11** Fröberg Daniela & Linus Lindqvist ”Deltagarna i aktivitetsgarantin”

Working Paper

- 2002:1** Blundell Richard & Costas Meghir ”Active labour market policy vs employment tax credits: lessons from recent UK reforms”
- 2002:2** Carneiro Pedro, Karsten T Hansen & James J Heckman “Removing the veil of ignorance in assessing the distributional impacts of social policies”
- 2002:3** Johansson Kerstin “Do labor market programs affect labor force participation?”
- 2002:4** Calmfors Lars, Anders Forslund & Maria Hemström “Does active labour market policy work? Lessons from the Swedish experiences”

- 2002:5** Sianesi Barbara “Differential effects of Swedish active labour market programmes for unemployed adults during the 1990s”
- 2002:6** Larsson Laura “Sick of being unemployed? Interactions between unemployment and sickness insurance in Sweden”
- 2002:7** Sacklén Hans “An evaluation of the Swedish trainee replacement schemes”
- 2002:8** Richardson Katarina & Gerard J van den Berg “The effect of vocational employment training on the individual transition rate from unemployment to work”
- 2002:9** Johansson Kerstin “Labor market programs, the discouraged-worker effect, and labor force participation”
- 2002:10** Carling Kenneth & Laura Larsson “Does early intervention help the unemployed youth?”
- 2002:11** Nordström Skans Oskar “Age effects in Swedish local labour markets”
- 2002:12** Agell Jonas & Helge Benmmarker “Wage policy and endogenous wage rigidity: a representative view from the inside”
- 2002:13** Johansson Per & Mårten Palme “Assessing the effect of public policy on worker absenteeism”
- 2002:14** Broström Göran, Per Johansson & Mårten Palme “Economic incentives and gender differences in work absence behavior”
- 2002:15** Andrén Thomas & Björn Gustafsson “Income effects from market training programs in Sweden during the 80’s and 90’s”

Dissertation Series

- 2002:1** Larsson Laura “Evaluating social programs: active labor market policies and social insurance”